

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

**МЕРЗОСТТА,
КОЯТО ДОКАРВА
ЗАПУСТЕНИЕ**

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението в тъмното ателие на дявола.....	6
2. Видението с мерзостта на хълма Гевал	18
3. Видението с Едом - червеят на безумието	25
4. Видението с Мамон - червеят на алчността и сребролюбието	31
5. Видението с Корей - червеят на злобата и завистта.....	37
6. Видението с Езавел - червеят на чародейството и блудството	43
7. Видението с Моав - червеят на егоизма и себелюбието.....	49
8. Видението с Амалик - червеят на грабителството и користолюбието .	57
9. Видението с Молох - червеят на измамата и омразата към Бога.....	65

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

В сърцето ми още стоят всичките живи и прекрасни видения от развълнуваните води на Божията река Йордан. Но аз знам, че трябва да прилежавам, постоянствам и очаквам всяка следваща изява на моя Господ Исус Христос. Без значение какво ще ми коства това. Без значение, че отмъщенията на дявола вече станаха една непрекъсната буря, която мята камъни по главата ми и забива стрели в гърба ми и гърдите ми. Значение има само това – да бъде на точното време и на точното място, когато Господ посети сърцето ми, за да ми дава дълбоките посвещения върху всичките думи на Святата Си Библия.

Както виждаш от заглавието на книгата, тук ще говоря за мерзостта, която докарва запустение. И аз не вярвам, че темата за мерзостта ще се окаже нова и неразбираема за което и да е от Божиите чеда. Защото в изминалите години Исус даде достатъчно много видения, откровения и просветления по тази страшна тема. Но в Духа на последните пророчески видения, свързани с Освещението на Нееман, тази книга ще разгледа другата личност, останала встрани от пророческите видения, а именно – човекът Гиезий. Помня как преди осем години Господ отвори очите на сърцето ми, за да ми разкрие всичките поражения, които дяволът е сторил на църквите, вкарвайки в тях мръсния си търговски дух. А тогава между многото духовни теми, дадени ми от Спасителя, имаше една, чието заглавие беше:

“Църквата-Гиезий или как се губят съкровища на небесата...”

И ако в онези мои първи стъпки към Хълма Господен, аз успях да доловя само няколко щрихи от беззаконието на Гиезий, на когото се залепи проказата на Нееман, то сега усещам в сърцето си, че Исус ме е подготвил за цялата пророческа пълнота, с която ще се разкрие отстъплението на днешния Гиезий от Божието Слово и от присъствието на Святия Дух. И не просто отстъплението от Словото и Духа, но настъплението на мерзостта, която докарва запустение.

А сега искам да знаеш, че в изминалото време Святият Дух работи твърде мощно в мен. И белегът на Неговата могъща изява аз усетих като един запален светилник в сърцето си. Огънят в светилника беше толкова силен и бляскав, щото усетих духа си като току що родена звезда. И накъдето и да погледнех през този огън, аз имах увеличена способност да прониквам, издирвам и проумявам скритото и неизявеното. Самото действие на Духа отприщи и дяволска съпротива към сърцето ми. Понеже от мрака дойде пронизващ вятър, който искаше да угаси пламъка на светилника. И една ярост, каквато никога не бях преживявал, започна всячески да ме преследва, заплашва и угнетява. Но колкото повече ме преследваше дяволският вятър, толкова по-силно се разгоряваше огънят в светилника. Нещо повече – усетих нозете си готови да тръгнат към най-гъстото на мрака и към най-непрогледното на тъмнината. И тогава от устните ми се изтръгна вик към Исус. Вик, с който Го молех да ми обясни какво върши Святият Дух в сърцето ми и защо Огънят Му блести с ослепителна светлина.

“Моля Ти се, Господи!” – виках аз – “Яви на сърцето ми причината поради която Ти така Си ме разпалил и осветил! Понеже накъдето и да погледна, очите ми пробиват мрака, а това докарва дявола до ужас. И вятър иде отсред мрака, като се опитва да ме угаси! За какво ме подготвяш, Исусе? И защо усещам нозете си готови да тръгнат към тъмнината? Какво има там в мрака, та така силно да тегли сърцето ми?”

В отговор на молитвата ми, Господ се сниши от Небето и застана пред мен. А тогава започна да ми говори, като казваше:

“Ако в Моя Спасителен план идва времето на Нееман и на пророците Ми с двойния дял от Духа и Силата на Елисея, то няма ли и в дяволския смъртоносен план да настъпят знамения? Няма ли, докато Господ Си прибира хората Нееман, дяволът да заложи на хората Гиезий? И ако това наистина е така, то трябва ли да се чудиш защо Господ подготвя сърцето ти за изява на неща, никога неизказани и тайни никога невидяни? Защото е Истина, (и Отец Ми свидетелства от Небето на нея) че Аз дадох всичко на Църквата Си чрез теб. Но това “всичко” беше необходимият Небесен минимум, сиреч, основата върху която да издигна Моя последен Храм на Моя

Хълм. Тъй щото до Деня на Моето пришествие да издиря, утвърдя и съградя Моите в Мене. Но сега ти казвам, че Аз съм не просто достатъчен, та да кажа на слугата Си:

“Достатъчно! Спри вече и стига писа думите Ми!”

Аз съм преизобилен Господ, слуго Мой! Преизобилен Цар и Бог, Който е казал на един от Апостолите Си да запише и такива думи:

“Затова възлюбени мои братя, бъдете твърди, непоколебими, и преизобилвайте всякога в Господното дело, понеже знаете, че в Господа трудът ви не е празен...”¹

Мога ли тогава да спра да ти говоря, след като съм те утвърдил да слушаш Гласа Ми? Мога ли да дам на всичките Си братя и сестри да разпознаят Нееман и да влязат във водите на Йордан, а плановете на дявола с Гиезий да оставя неизявени и неосветени?

Сега разбираш ли защо сърцето ти пламти като звезда? И проумяваш ли защо светилникът ти е разпален толкова мощно от Святия Дух?

Именно защото твоят Господ ще те заведе в тъмните покои на дявола. В едно тъмно ателие където най-нечестивото сърце на Вселената крои плановете и намерения, като прелистя лист по лист и стих по стих всичката му отредена от Бога съдба. Защото днес това тъмно сърце подготвя света за явлението на човека-Антихрист. С абсолютно лукавство и с ужасяваща прецизност. Лукавство и прецизност, които Аз ще осветя и за които ще ти дам да разкажеш в тази пророческа книга. А сега Ме последвай! За да съкрушиш с Меча на твоя Господ тъмното сърце на дявола...”

Братко мой! Какво повече можех да искам от Исус? И какво по-голямо щастие да пламти в сърцето ми от тази Свята Небесна привилегия:

Да понижеш дявола така, тъй щото дори в поклонението от милионите си поклонници той да не намери нито лек и балсам, нито утеха и удоволствие! За това дело Исус ме роди на земята! И с това дело искам да Го прославя на небесата! Амин и Амин!

¹ (1 Коринтяни 15:58)

1. ВИДЕНИЕТО В ТЪМНОТО АТЕЛИЕ НА ДЯВОЛА

“Няма тъмнина, нито мрачна сянка, гдето да се крият ония, които вършат беззаконие...”²

Братко мой! Верни ми приятелю!

Понеже вече е късна есен, а идва и зима, аз искам да ти предложа една импресия, едно по-различно настроение, с което още по-добре да разбереш срещу какъв противник ни изправя Господ в тази пророческа книга. Виждал си на какво е способен вятърът, нали? Представи си тогава как в един студен декемврийски ден ходиш из парка, а очите ти гледат на хилядите изсъхнали листа по алеите. И изведнъж студеният вятър сграбчва тези листа и ги вдига във въздуха. След това започва да ги върти накъдето си поиска, като ги запокитва в оголените клони на дърветата или в пожълтялата от студа трева.

Може ли някое от листата да се опълчи на вятъра? Може ли да му каже:

“Ветре, заповядвам ти! Престани да ме подмяташ накъдето си искаш! Аз ти се възпротивявам и не искам да ме мяташ насам-натам!”

Нищо подобно, приятелю мой! Изсъхналите листа никога не разсъждават така. Тъкмо обратното – радват се, че вятърът им дава шанс да полетят за малко из въздуха, след което отново ще паднат на студената земя. Ето такива изсъхнали листа са човеците без Святия Дух! И ето такъв вятър е князът на въздушната власт, наречен дявол и Сатана! Достатъчно е само леко да размаха крилата си и целият свят потреперва от полъха му.

Какъв ще бъдеш ти? Дали изсъхнало листо, подмятано насам-натам от вятъра или непоклатим камък от Сион? Нека ти кажа и това, че върху пророческите книги, които Господ ми е дал да пиша, се стоварва всичкият вятър на Сатана. И той самият ги мрази повече от всичко. Защото те го съсипаха и оголиха! Те го осветиха и съкрушиха!

Чудно ли ти е тогава, че само малцина устояват? Чудно ли ти е, че вятърът отвява всичкото човешко любопитство, всичкото користолюбие и най-вече – всичката човешка глупост? Как тогава изсъхнали листа биха

² (Иов 34:22)

прочели следващите редове на тази книга? Няма ли изсъхналите листа просто да се задоволят с още по-изсъхналата теология, за да бъдат мятани от всичките пориви на вятъра? Може би ще ми кажеш:

“Давай по същество, братко! Описвай видението от Исус, защото сърцето ми иска още от Него!”

Но на този евентуален призив от теб аз ще отговоря с думите на Исус към един от последователите Му:

“Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито; но Аз се молих за тебе, да не отслабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си...”³

И след този стих от Евангелието ще предупредя теб и всички, които ще прочетат тази пророческа книга, че за всяко нещо се плаща цена. И ако аз плащам цена, за да получа видения от Исус и да ги опиша в книга, то ти ще платиш цената, ако решиш да ги положиш като Истина в сърцето си. Защото дяволът няма да те гледа безучастно как надзърташ в плановете му и си готов да ги споделиш с братята и сестрите си в Господа. Той ще гони теб, както гони мен. Той ще гони нас, както е гонил хиляди други преди нас. Той ще поиска да ни пресее като жито, за да оспори Божията увереност, че сме пораснали и готови за всеки духовен натиск. И тогава ти непременно ще разбереш всичката поука от примера с вятъра и листата. Защото в изминалите десет години на непрестанно слугуване, писане и пророкуване, аз трябваше да видя на Хълма Господен, ако не милиони, то поне хиляди. И за това време ръцете ми отпечатаха хиляди пророчески книги, дадени даром на хората. Но хиляди ли са приятелите на Божия пророк? Хиляди ли са последователите му? Истината е, че за малцината, които останаха верни на Божия Пророчески Дух и не се усъмниха във виденията, давани ми от Исус, аз ще отправя сега молитвата си:

“Господи Исусе! Ти бъди нашият Камък от Сион, Който ще удържи на всяко отмъщение и на всеки вятър на дявола! Ти бъди Освещението на всяко от Божиите чеда, докато то вижда пронизването и съкрушаването на нечестивото дяволско сърце! Ти бъди Светлината, Която ще ни пази от тъмнината, тъй щото мракът да не може да ни схване! Ти бъди Страхът и

³ (Лука 22:31-32)

Ужасът за всички същества от тъмнината, Който ги държи далеч от сърцата на Божиите избрани! И най-вече – Ти бъди Небесният Авторитет, на Който подобава само поклон, респект и благоговение!”

А след тази молитва от сърцето си, аз вече ще пристъпя към едно от най-страшните видения, които Исус някога ми е давал. Защото това е видението в тъмното ателие на дявола.

Господ отново беше до сърцето ми. И като протегна ръката Си и хвана ръката ми, започна да ми говори, като казваше:

“Тези мисли в сърцето ти, които касаят вятъра на Сатана, са наистина навременни и съвършено верни. Защото светът върви към своя край и връщане назад няма. Днес всеки избира пътя си, вярата си, призванието си, а така и съдбата си. Помисли тогава, че колкото по-голяма става Светлината от Небето, толкова по-гъст и непрогледен ще стане мракът, който отстъпва пред Господ. Защото ако нещо отстъпва, то се връща назад и се струпва. А онова, което се струпва, непременно се сгъстява.

Как мислиш тогава? Колко ли гъст ще да е станал мракът, след като твоят Господ вече въздига Храма Си на Хълма Мория? Колко ли сплотени ще са станали демоничните редици на заблудата, за да дадат последния си отпор на последното минаване на Святия Дух по лицето на земята?”

“О, Исусе!” – отговорих аз – “Мракът на дявола вече се е сгъстил дотолкова, щото е станал като черна смола, за да не пусне никое човешко сърце, което е попаднало в лепкавите й примки...”

“Да, така е! И в това отношение ти предстои да видиш какво ще извърши дяволът на собствения си смолист хълм, който е хълмът Гевал. Но нека не изпреварвам събитията пред сърцето ти. Защото преди хълма Гевал ти трябва да видиш за какво се съвещават тримата големи в царството на мрака и в тъмното ателие на дявола. Затова Ме последвай с пълна вяра и без никакво смущение. Понеже сега твоят Господ ще те заведе в най-дълбокото на мрака. Там, където черното е абсолютно черно. Там, където никой не помни що е Истина, понеже всичко е прогизнало от гъста лъжа...”

Думите на моя Господ ме накараха силно да стисна ръката Му, а след това да Го попитам:

“А ние, Исусе? Как така ще слезем в гъстото на мрака, без той да реагира на нашето слизване? Та нали Светлината свети в мрака, а мракът не може да я схване?”

Господ се усмихна на думите ми. И като погали с другата Си ръка главата ми, отново ми проговори, като казваше:

“Нима си забравил стиховете, които говорят за Величието на Отца Ми и за Силата на Неговия Вездесъщ Дух? Нима не помниш реченото от Елиу:

“Няма тъмнина, нито мрачна сянка, гдето да се крият ония, които вършат беззаконие...”⁴

Ето, Стефане! Очите на Отец, Сина и Святия Дух пробиват мрака и погледът на Троицата не просто издирва, но вижда всичко, което някой би искал да скрие от Нея. Защото погледът на Троицата не е като погледа на човеците, нито като погледа на което и да е от сътворените създания. Понеже създанията биха гледали само толкова, колкото им позволява светлината, излъчвана от онова, което гледат. Но Бог не гледа като създанията и Творецът не гледа като творенията. Бог пронизва с Духа Си същината на нещата, били те светли и истински, или помрачени и лъжливи. Тъй щото няма създание, което да не е голо и открито пред Него. Колко повече – когато един хилядолетен противник се съвещава с тъмните си началници, за да върши зло против Него и против обитателите на Неговото Царство. Така и на теб днес Отец Ми дава да се движиш по най-острото на Неговия поглед. За да видиш тъмните, но те да не те видят. За да забележиш съвещанието на нечестивите, но те да не те забележат. За да извадиш наяве тайните им намерения и така да изпълниш думите Ми, които съм изрекъл в Евангелието:

“И тъй, не бойте се от тях; защото няма нищо покрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае. Това, което ви говоря в

⁴ (Иов 34:22)

тъмно, кажете го на видело; и което чуете на ухо, прогласете го от покрива...”⁵

А ти, слуго Мой? Ще кажеш ли на видело онова, което ще ти говоря в тъмно? И ще прогласиш ли от Покрива на Моя Храм всичко, което ще ти бъде дадено да видиш?”

Думите на Исус ме накараха още по-здраво да стисна ръката Му и да Му кажа:

“О, Господи мой! Аз съм щастлив да Те следвам, каквото и да ми коства това! И ще запиша на книга всичко, което Ти ще ми дадеш, даже да е последното видение, което бих получил от Тебе...”

Чул думите ми, Исус вдигна ръката Си и посочи към гъстия мрак, като ми казваше:

“Последвай Ме тогава! За да видиш тъмното ателие на дявола и всичката измама, с която Сатана ще измами последните поколения на земята...”

Ето, че Господ тръгна, а аз Го последвах. А тогава от очите на моя Господ излязоха могъщи лъчи, чиито краища бяха заредени с пояждащ огън. И ето, че самият огън накара мрака да отстъпи назад. И не просто назад, но встрани, тъй щото лъчите от очите Господни образуваха тунел от Светлина всред мрака на тъмнината. Така ние тръгнахме надолу, а тунелът пред нас се разширяваше постоянно. Не зная колко вървахме, но ето, че накрая съзрях огромна метална врата, по която бяха изрисувани сатанински символи, които изглеждаха като живи. Всеки от самите символи беше змия, навита, за да изглежда като неразбираема буква. Така буквите-змии се свързваха в послание, което аз не разбирах. А тогава Исус ми проговори, като казваше:

“Зад тази врата се намират личните покои на дявола. И тук могат да влязат само тези, които той е посочил да влизат. А колкото до надписа, то той е духовното кредо на дявола и на човешки език посланието му гласи:

**“На пустите, които запустяват,
на гнусните, които са в пръстта,**

⁵ (Матей 10:26-27)

**един-единствен господар остава,
Денница, властелинът на смъртта.
Със червеи ще лягат и ще стават.
И червей ще им бъде вечността.
Те - пустите, които запустяват
и гнусните, които са в пръстта.
И аз, Денница, сам съм им съдбата
на мрака цар, и бог на тъмнината!"**

Но Аз сега ще отворя тази врата и двамата с теб ще влезем зад нея. Защото Погледът Господен е издирил времето и денят, часът и минутата, дори всичките секунди, когато се е състояло това нечестиво съвещание. Затова гледай на всичко зад тази врата, като на Божий взлом в сърцето на дявола..."

След тези Свои думи Господ протегна десницата Си и натисна вратата, а тя се отвори... Братко мой! Думите ми ще бъдат слаби, за да опишат онова, което Господ Исус ми даваше да видя в тъмното ателие на дявола. То самото излъчваше изкуствена зелена светлина от фосфор. А вътре в него бяха поставени тронове, направени от черно желязо. На най-големият от тронове седеше самият Сатана, а на другите два трона – звярът и лъжепророкът. И ето, че в самото видение нещата започнаха да се развиват. Защото видях как лъжепророкът, който е началникът на Вавилон и дух на Антихрист, се надигна от трона си, като казваше на Сатана:

"Княже мой! Силите на нашето царство все по-трудно удържат в Небесната битка. Йеова е поставил Свои пророци в пролома и свидетелствата им правят Небесната войска на Михаил все по-неудържима. Губим територии и ценни позиции..."

"Зная за това, Ваале!" – отговори Сатана, а след това продължи, като казваше:

"Моят личен поглед върху писанията, а и всички последни доклади за знаменията на Святия Дух доказват, че Небето е готово да извърши великата рокада. Да направи последните - първи, а първите - последни..."

Думите на Сатана накараха да се обади и звярът, който е човекът-Антихрист. А неговите въпроси прозвучаха твърде болезнено от устните му. Понеже той казваше на двамата:

“Ако Йеова се готви да направи последните - първи, а първите – последни, то какво явление се очертава за мене? Няма ли тогава аз да бъда последен, който идва за последните? Кой ще ме повярва тогава? Кой ще ме изповяда за Исус и за спасител на човешкия род? Няма ли тези пророци в пролома съвсем да осуетят явлението ми?”

Думите на звяра накараха Сатана да вдигне ръка и да го успокои, като казваше:

“От всички мои ти си първи в мрака и ще бъдеш първи на земята! Да не е името ми Денница и съдбата ми – Сатана, ако не извърша всичко, което съм решил. Защото кой на земята би познал, че първите стават последни, а последните – първи? Колко са земните човеци и колцина са Небесните? Последните наистина ще станат първи, но ще бъдат първи само погледнати от Небето. Колкото до земята, то на нея аз съм бог, аз съм цар и тя на мене е предадена с всичките ѝ жители. И ако несъмнено Йеова с Духа Си се е прицелил в последните, които да направи първи, то няма ли и ние от наша страна да се прицелим в първите, за да ги измамим и обладаем? Но вие вижте какво издири сърцето ми от древните текстове. Защото всичките знамения на Йеова го потвърждават...”

“Какво потвърждават, княже мой?” – извика с възмущение лъжепророкът. А тогава Сатана бръкна в мантията си и извади свитък, като казваше със задоволство:

“Текстовете потвърждават, че последното време е времето на Нееман и Гиезий. За тях говореше Синът на Йеова в противното Си Евангелие. Затова, че водите на Святия Дух ще изцеляват последните, които са грешни по плът и бяха нашето най-голямо богатство. Защото те са Неговите люде Нееман...”

Думите на Сатана накараха лъжепророкът да докосне с ръка гърдите си, сякаш че изпитваше остра болка. И тогава той извика към дявола:

“А за нас какво остава? Та Той разрушава усърдното дело на милиарди демони?”

В отговор Сатана отново вдигна ръка, като казваше на лъжепророка:

“Ваале, Ваале! Защо такава болка в сърцето ти? Та я виж, че е време за размяна! Понеже ако Йеова протяга ръцете Си към последните, то е защото първите Го оставиха. Не е ли така? И не издири ли това сърцето ми в древните текстове? Той наистина смята да изцели Нееман, но не остава ли за нас Гиезий? Не се ли залепи Неемановата проказа за Гиезия, според думите на Елисея, Сафатовия син? И не прогласи ли пророкът на Йеова, че тази проказа ще се залепи на Гиезия довека? Но ето – тази дума “довека” стига до нашето време. До този миг, в който последните стават първи, а първите последни. Ха да видим кой-кого, Небесни Боже! Ха да видим кой-кого!”

След тези свои думи, Сатана изпляска с ръцете си, тъй щото от тъмнината на покоите му излязоха демони, които носеха в ръцете си статуя, покрита от коприна. Така те я поставиха пред железните тронове на тримата. И като им се поклониха, оттеглиха се. А тогава дяволът стана от трона си и се приближи до покритата с коприна статуя, като казваше на двамата:

“Небесният Йеова заложи на Нееман, а аз ще заложа на Гиезий! Нееман отиде във водите на Неговия Дух, а Гиезий ще дойде в пръстта на моя дух. И ако водите на Святия водят до Освещение, то пръстта на моя лъжепророк непременно ще докара осквернение...”

След тези думи, с ловко движение дяволът свали коприната от статуята си. И като се обърна към звяра, казваше му:

“Искаш да ти приготвя тяло на земята, нали? Нямах проблеми, сине мой! Ето тялото ти! Каквото стори Гиезий в древността, това ще стори и тялото ти в последното време. И както Гиезий в древността пожела пръстта на Неемана, така и това твое тяло ще пожелае твоя дух, твоята пръст, твоите користи и тебе самия...”

“Ще успее ли проектът ти, княже мой?” – попита отново лъжепророкът. А тогава Сатана започна да се смее ехидно, като казваше:

“При все, че мразя Евангелието и противния Син на Йеова, пак едни стихове от Словото Му твърде много обичам. Написа ги оня мой вълк от Тарс, който взе че стана Агнец. А тези стихове гласяха:

“Първият човек е от земята, пръстен; вторият човек е от небето. Какъвто е пръстният, такива са и пръстните; и какъвто е небесният, такива са и небесните...”⁶

И ако първият човек е от земята, то няма ли именно ние да сме първи на земята? Какъвто е пръстният, такива са и пръстните! Ето в тези стихове се уповава сърцето ми! Защото гдето има пръст, там непременно ще има и червеи! Моите червеи, Ваале! Моите червеи, синко Антихристе! Тия червеи, които вие двамата познавате прекрасно! Тия червеи, които ще изработят всичката проказа върху Гиезия и всичката ни мерзост, с която ще запустим света!”

След тези думи, изречени с голямо вълнение, дяволът бръкна с ръка в собственото си сърце. И като извади шепата си, пълна с червеи, започна да ги взима с другата си ръка, като ги полагаше един по един върху статуята. Така, сложил първия червей и танцувайки ситно край статуята, Сатана извика:

“Безумието е моята праведност! И затова червеят Едом е първият, който слагам върху тялото на сина ми!”

Сложил първия червей върху статуята, Сатана вече взимаше с ръка и втория, като казваше:

“Алчността и сребролюбието са моето възкресение! И затова червеят Мамон е вторият, с който аз ще възкресявам стария човек, тлеещ по лъжливите ми страсти!”

Все така танцуващ около статуята, дяволът сложи втория червей и взимаше с ръка третият, като казваше:

“Злобата и завистта са моето забавление! И затова червеят Корей е третият, който слагам върху тялото на сина ми!”

След тези свои думи дяволът продължи да хвърля останалите си червеи върху статуята, като казваше за всеки следващ:

“Чародейството е семето на духа ми! И затова с червея Езавел ще зачевам моя образ и моето блудство! Егоизмът и себелюбието са вратите към сърцето ми. И затова с червея Моав ще помрачавам сърцата на човеците, тъй щото и цялото им тяло да бъде помрачено! Грабителството и

⁶ (1 Коринтяни 15:47-48)

користолюбieto са моите примки! И затова с червея Амалик аз ще поразявам съвестта и срама на човеците! Измамата и нечестието са огънят на устните ми. И затова с червея Молох ще утвърдя човешките устни за порти на словото ми заедно с всичката ми любов към света и всичката ми омраза към Йеова и слугите Му!”

Дяволът вече беше поставил всичките си седем червея върху статуята. И тогава, вдигнал двете си ръце и прострял острите си нокти, той извика с ужасен глас:

“Работете усърдно, червеи мои! Гризете и пълзете, цвъкайте и мърсете! Здравото нека стане гнило, а гнилото нека докрай да изгние! Както досега сте били в моето сърце, така бъдете в сърцата на всичките ми малки и големи! И най-вече – на всичките ми високопоставени, които ще привлека в тялото на сина си!”

Чули страшната заповед от началника си, червеите започнаха да се шмугват в самата статуя и да действат в нея с чудовищна бързина. Така статуята видимо се промени и заприлича на потъмняло човешко тяло, разяждано от безмилостна проказа. Видели чудовищната трансформация, настъпваща със статуята, звярът и лъжепророкът паднаха на колене пред мантията на Сатана. И като полагаха крайчеца ѝ върху главите си, извикаха в един глас:

“О, Сатано! Ти наистина си достоен да се наречеш бог и цар на цялата земя! Да идем и извършим всичко по волята ти!”

А дяволът, като докосна с лявата си ръка главата на звяра, а с дясната – главата на лъжепророка, извика:

“Вземете моята мерзост, та я поставете на хълма Гевал! И като я покриете с всичкия измамен блясък на лукавството ми, съберете всичките ми люде Гиезий! Защото на тях ще дам да бъдат земни царе, които управляват в земното ми царство и чакат явлението на сина ми!”

Братко мой! Верни ми приятелю!

Това беше най-чудовищното и най-мерзостното видение, което някога Исус беше давал на сърцето ми. Един смахнат дявол, един побъркан лъжепророк и едно извратено изчадие се съвещаваха за погубването на света. Една статуя, като въплъщение на всичките сатанински амбиции и

седем демонични червея, амбицирани да действат с всичката извратена природа на запусителя и погубителя... Всичко в това видение ме накара да стисна здраво ръката на Исус и да Го попитам:

“Господи мой! Този ли е последният заговор на тъмнината? Дяволът да разврати горните, докато Ти спасяваш долните! Този ли е неизказаният ужас и тази ли е абсолютната измама на Сатана?”

А тогава Исус ми отговори, като казваше:

“Да, слуго Мой! Това е последната измама на дявола! И не просто последната измама, но пълното настъпление на мерзостта, която докарва заустение! Тези седем червея, които видя в ръката на дявола и върху статуята на неговото лукавство, са най-страшните и най-разрушителните духове, които ще напълнят ада с нечестиви и огненото езеро с проклети човеци.

И днес, на върха на твоето пророческо призвание и избиране, аз говоря на всичките Си чеда, като им казвам:

Люде Мои! Дошло е началото на края! Дошло е времето, когато последните люде Нееман ще станат първи на Сватбата на Агнето, а всичките първи и високопоставени ще се превърнат в едно прокажено духовно тяло, за да бъдат последния Гиезий на дявола, негова мерзост и негово най-страшно заустение на земята.

Блажени човеците, които имат сърца да Ме слушат и твърдост, за да удържат на отмъщенията на дявола! На тях казвам да Ме последват във всичките видения на тази пророческа книга. Защото ще им дам да видят всичката измама, която дяволът е поставил на хълма Гевал и всичките седем червея на проказата, които някога подействаха в древния Гиезий, а днес действат в последните му потомци.

Защото днес е време на избор! Избор между Нееман и Гиезий!

Избор между водите на Йордан и червеите в пръстта на лъжепророка! Избор между Освещението и мерзостта, която докарва заустение!

Тия, които изберат Нееман и водите на Йордан, ще изпълнят още повече сърцата си със Святия Дух!

А колкото до другите, които ще пожелаят пръстта на хълма Гевал и червеите на дявола, то такива вече са похулили Святия Дух! И като са Го похулили – изгубили са Го довека, за да допълнят мярката на бащите си, от които бяха родени за погибел и за осъждане! А ти, слуго Господен, сега Ме последвай във видението на хълма Гевал...”

2. ВИДЕНИЕТО С МЕРЗОСТТА НА ХЪЛМА ГЕВАЛ

“Ненавистникът лицемерства с устните си, но крои коварство в сърцето си; когато говори сладко не го вярвай, защото има седем мерзости в сърцето му...”⁷

Братко мой! Верни ми приятелю!

С дълбок подтик от Святия Дух аз съм сложил за мото на това видение горните стихове от “Соломоновите притчи”. Защото днес дяволът говори съблазнително и сладко. Толкова сладко и съблазнително, щото мнозина човеци вече са му повярвали. Те никак не са внимавали на сериозното предупреждение в Божията притча. И дори, махнали с ръка, са мислели, че когато Словото говори за ненавистник, който крои коварство, то това да се отнася най-много до някой зъл човек.

Истината е, че дяволът е противникът, който ненавижда Бога и държи седем мерзости в сърцето си. Седем мерзости, които отговарят на тези седем червея, които ти видя в първото видение. И ако цитираната притча не е достатъчен аргумент за сърцето ти, то нека към нея да прибавя и пророческите думи на Исус от “Евангелието на Матей”:

“Когато нечистият дух излезе из човека, той минава през безводни места да търси покой, и не намира. Тогава казва: Ще се върна в къщата си отгдето съм излязъл. И, като дойде намира я празна, пометена и наредена. Тогава отива и взема при себе си седем други духове, по-зли от него, и, като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото. Също така ще бъде и на това нечестиво поколение...”⁸

Кое е “това нечестиво поколение”, братко мой? Кои са човеците, които с всичката си страст и похот наскърбяват Святия Дух, тъй че Белият Гълъб вдига крилата Си и излита от тях, а седемте други духове идват да ги владеят? Не са ли това потомците на Гиезий, на които непременно се залепва всичката проказа на Нееман? И ако при земната болест “проказа”

⁷ (Притчи 26:24-25)

⁸ (Матей 12:43-45)

тялото бива разяждано от бактерии, тъй щото месата окапват и се разпадат, то какво ще ми кажеш за проказата, която дяволът е измислил в тъмното си ателие? Няма ли с нея последното състояние на човечите, отстъпили назад от Бога и от Новия Завет, да се окаже по-страшно от първото? Защото в първото те всички са били като езичника Нееман. Слепи и осквернени от болестта на греха и от разтлението на страстите в света. Но ето, че езичникът Нееман вече се спасява във водите на Йордан и всичката му проказа пада от него, като мръсна и нечиста дрипа, която той никога повече няма да облече. Но веднъж паднала, тази дрипа е отново в ръцете на дявола. И той, бесен и побъркан от ярост, че е изгубил Нееман, ще потърси други човечи, върху които да я сложи.

Ето тези други човечи са **“нечестивото поколение”**, за което Господ Исус ни е предупредил в Евангелието. Защото това е поколението на Вавилон. Поколението на църкви, които са имали Помазаника, но са Го прободили и разпнали. Поколението на неразумни девици, които са угасили светилниците си, за да бъдат в мир със Сатана и напълно обладани от гъстия мрак на сатанинската заблуда.

Аз не мога да стоя и просто да гледам как Сатана поглъща отстъпилите от Божието Име. Аз не мога да махна с ръка и просто да им кажа “Вървете по дяволите и нека Господ ви съди!”, понеже те никак не искат да останат сами в беззаконието си. Напротив – безнадеждно болни от Неемановата проказа – те ще поискат да докоснат стотици и хиляди човешки души, които са били здрави. За да заразят и тях и така епидемията на мерзостта да стане безконтролна и унищожителна. Тази е целта на всяка заразна болест и това е крайната амбиция на всеки червей:

Да има доволно много плът, която да гризе и доволно много сърца, в които да изцвъка гнилотата си.

А когато става дума не за един червей, но за седем, които по естеството си са най-хитрите, най-лукавите и най-успешни демони от царството на мрака, то тогава отново е дошло времето Божият пророк да развърти Меча на Всемогъщия и да ги посече до пълното им съкрушаване и ликвидиране. Тази е причината днес върху сърцето ми отново да се стоварва всичката ярост на дявола и всичките болезнени стрели на

отмъщението му. Но аз нека да продължа с това, че Господ Исус ме хвана със здравите Си ръце и ме измъкна от страшното ателие на Сатана, като ме въздигна нагоре. А след това Той проговори на сърцето ми, като казваше:

“Помниш ли как преди няколко месеца дадох на сърцето ти да гледа на хълма Гевал, който е хълм на сатанинските проклетия?”

“О, Исусе! Видението от този хълм още стои пред очите ми. Понеже не мога да забравя смолистите му склонове, нито черния шатър на дявола, където Ти ми даде да го видя като трън...”

“Помисли тогава и Ми кажи:

Ако нещо пред очите на твоя Господ е определено като проклето, то какво би било то в очите на сатанинските поклонници? И би ли казал дяволът на своите си:

“О, проклети мои! Елате при мене, проклетият!”

“Не, Господи мой! Дяволът никога не би постъпил така с поклонниците си. Защото всеки от неговите е измамен от сатанински духове, че служи на Бога и на Святия Му Дух...”

“Което подсказва и следващият Ми въпрос към тебе:

Като какъв биха видели хълма Гевал всичките поклонници на дявола? И кой поглед би ги движил към измамливите благословения на лукавия?”

“О, Исусе! Всичките поклонници биха видели в хълма Гевал най-желателно място, където се придобиват користи и благословения. И в Духа на пророчествата, които Ти днес ми даваш, всичките дяволски поклонници биха имали погледа на Гиезий. Понеже пророк Елисей отказа да приеме користи и подаръци от изцеления сириец Нееман, но Гиезий не се отказа...”

“Спомни си тогава писаното в библейския разказ. Спомни си личните думи, с които Нееман се обърна към пророк Елисей. Какво каза сирийският военачалник на Божия слуга?”

“Господи мой! Възрадвам, че е бил изцелен, Нееман каза на Елисей:

“Ето, сега узнах, че няма Бог в целия свят освен в Израиля; затова, моля, приеми сега подарък от слугата си...” ⁹

⁹ (4 Царе 5:15)

Но Елисей, знаейки, че е слуга и пророк на Благодатния и Свят Бог, Чиито чудеса не се купуват със земни користи и богатства, отказа да приеме предложеното му от Нееман. А тогава сириецът, като погледна към Гиезия, слугата на Елисея, отново рече на пророка:

“Ако не (тоест, ако ти не искаш) то нека се даде, моля, на слугата ти товар за две мъски от тая пръст; защото слугата ти не ще вече да принася ни всеизгаряне, нито жертва на други богове освен на Господа...”¹⁰

Докато отговарях на Исус, Лицето Му се измени и стана навъсено. И тогава Той отново ме попита:

“Имаш ли очи да видиш реченото от Нееман? Имаш ли сърце да проумееш, че сириецът вече не гледа на земното си богатство като на нещо, което има голямо значение за него? Понеже именно това казва Нееман на Елисея:

“...нека се даде, моля, на слугата ти товар за две мъски от тая пръст...”

От коя пръст, Стефане? И за каква пръст става тук дума?”

“О, Спасителю мой! Думите Ти наистина са твърде дълбоки и мъдри. Защото наистина Нееман гледаше в оня миг на всичкото си земно богатство, като на пръст. Пръст, която вече не беше в сърцето му, понеже той се беше очистил във водите на Йордан...”

“Помисли тогава! Кое накара Гиезий да се завтече подир Нееман? Пръстта на сириецата или червеите в тази пръст?”

“О, Исусе! Червеите от пръстта превзеха сърцето на Гиезий. И като го развратиха, накараха го да забрави, че е слуга на Божий пророк и да се затича към земните користи и благословения!”

Следващите думи на Исус бяха твърде страшни. Понеже Той с гняв в Гласа Си и с пламъци в очите Си ме попита, казвайки:

“Ако червеите от древната пръст на Нееман събориха един Гиезий и го накараха да извърши беззаконие пред Бога, то на какво ли са способни тези червеи с последната пръст на целия свят?”

¹⁰ (4 Царе 5:17)

Докато аз отварях устата си да проговоря, Господ отново извика с гневен Глас:

“Не бързай да Ми отговаряш, понеже Аз ще отговоря вместо теб. И видението с хълма Гевал е отговорът, който днес давам на всичките Си чеда...”

След последните думи на Исус пред очите ми се появи хълмът Гевал. Той отново беше оня тъмен нокът, готов сякаш да се забие в Небето и да го издращи до кръв. Но този път на хълма имаше поразителни подробности. Понеже по цялото му протежение се беше излегнал не друг, но самият Гиезий, когото вече бях видял като статуя в тъмното ателие на дявола. Облечен в дреха от празнична коприна, която покриваше цялото му тяло, Гиезий се усмихваше, а ръцете му, украсени с диаманти и злато, галеха собственото му тяло с неописуемо удоволствие. Самата му глава, разположена до сатанинския шатър, беше украсена със златна корона, на която пишеше:

“Исус! Царят на царете и господ на господарите!”

И ето, че скрит за всичките човешки очи, дяволът действа в главата на Гиезий от самия си шатър. Понеже черните му тръни изляха отровата на лъжепророка в самата глава, като я накараха да проговори. И не просто да проговори, но да извика:

“Аз съм Исус и този е хълмът Господен! Дойдете при мене всички, които не сте били благословени и аз ще ви обогатя! Вземете моето злато, моите пари, моите отворени врати и моето чудесно благоразположение към светския елит, за да станете свидетели за мене по целия свят...”

Чули гласът на Гиезий, към хълма Гевал започнаха да се струпват не стотици или хиляди, но милиони човеци. И ето, че всички те, според страстите и влеченията на сърцата си, образуваха седем гигантски върволици, които се заизкачваха към хълма Гевал, без да забелязват нито смолата на заблудата, нито змиите, които пробягваха по камънаците му. Целта на седемте върволици бе една:

Да станат част от тялото на Гиезий, чийто глас и чиято дреха те бяха припознали като Господния Глас и като Христовата Дреха!

Всичко във видението ме накара да извикам с развълнуван глас към Господа и да Му кажа:

“Ах, Исусе! Да разбирам ли, че днес духовното тяло на всички отстъпили от Твоето Име и от Твоя Завет е тялото на Гиезий?”

“Не просто това, слуго Мой! Но в действителност разбери, че такива са библейските знамения на последното време. Знамения, свързани с мерзостта, която докарва запустение, и с Вярата, която води до Освещение. И ако в Освещението на Отца днес ще се съберат хората Нееман, то в мерзостта, която докарва запустение ще се съберат хората Гиезий! И както седем вълни на Святия Дух действат в хората Нееман, за да придобият Освещението, така и седем червея, пратени от дявола, действат в хората Гиезий, за да станат изпълнители на мерзостта, която докарва запустението. Тъй щото в тази съдба на библейските знамения всеки да определи мястото си във Вечността.

Пръстните от земята да придобият пръстното, а така и червеите, които пълзят в него заедно с всичката проклетия на мерзостта, която води до запустение.

Небесните от Небето да придобият Небесното, а с него и всичките дарове и блаженства на Вярата, която ги е довела до Освещение.

И ето затова, за сетен път викам от Сион и който има уши, нека Ме чуе:

Оставете се от всяка мисъл по благата долу и всякога гледайте на блаженствата, които са горе! Защото долните всякога мислят за долното, а горните всякога мислят за горното. И не е възможно долните да мислят за горното, нито горните да мислят за долното. Понеже вече мисли не човекът, а духът, от когото е уловено сърцето му!

Блажени уловените от Моя Дух! Защото те ще превъзможат над съблазните на хълма Гевал, за да придобият Святостта на Хълма Гаризин!

Проклети уловените от духа на Антихрист, който е лъжепророкът на дявола! Защото те ще се отдадат на съблазните на хълма Гевал и ще похулят Духа и пратениците от Хълма Гаризин! И за да бъде всеки на мястото, което му определям, Аз ще покажа на слугата Си как действат всичките седем червея на проказата! За да бъдат нечестивите без извинение и праведните – без осъждане!

Аз, Господарят на Божиите пророци и Дъхът на устните им, все още говоря и не млъквам!”

3. ВИДЕНИЕТО С ЕДОМ - ЧЕРВЕЯТ НА БЕЗУМИЕТО

Братко мой! Верни ми приятелю!

С цялото си сърце сега се моля на моя Господ да те загърне с присъствието на Святия Си Дух, за да започнеш да изпитваш нещата, които се различават. Понеже всеки от нас някога е бил младенец във вярата. И като такъв е бил склонен да се заблуди, да се спъне или да се предовери. Сам Апостол Павел в посланието си ни напомня, че Божията Благодат е назначена да ни прави да растем. А когато ние растем, расте и нашата вяра. А когато расте вярата, расте и духовната ни чувствителност, сиреч, Силата от Святия Дух да разпознаваме Истината и заблудата. Спомни си тук думите му:

“Когато бях дете, като дете говорех, като дете чувствавах, като дете разсъждавах; откак станах мъж, напуснал съм детинското...”¹¹

Напуснал ли си вече детинското, братко мой?

Дай Боже всички да го напуснат. Защото ако дете лесно се лъже, то зрелият и възмъжалият трудно могат да бъдат излъгани.

Както виждаш, първият от червеите на Сатана, е духът на Едом. Този е духът, който някога пръв се е вмъкнал в сърцето на древния Гиезий, а днес се вмква в сърцата на последните му потомци. Някога, преди години, Господ ми даде твърде много откровения за Едом. Най-силни и дълбоки те бяха в последната пета книга за **“Духовните империи на Злото”**. Там, където воден от Святия Дух, аз разгледах племето Едом в цялата му пълнота. Казвам ти всичко това, за да намериш време и ако ти е нужно отново да си припомниш всичко, което Библията казва за този дух и за родените от него човеци. Но сега, в Духа на последните пророчески видения, ти непременно ще забележиш най-голямото лукавство, с което този червей се вмква в сърцата на човеците, имащи претенции да се наричат “християни”. Затова нека те върна на непосредственото видение, което Господ Исус разкри на сърцето ми.

Ние отново гледахме хълма Гевал, когато Спасителят простря ръката Си надолу, като ми казваше:

¹¹ (1 Коринтяни 13:11)

“Гледай, Стефане! Гледай тази първа километрична върволица от поклонници, които са уловени от духа на Едом. И като те приближа до тях, вслушай се в изповедите на устните им...”

Ето, че Господ наистина ме приближи до върволицата от поклонници. И тогава ясно чух как всички те повтаряха в захлас:

“В Името на Исус! В Името на Исус! В Името на Исус!”

Самото натякване на възгласа ги правеше още по-дързостни, тъй щото захласът им преминаваше във викане, а викането – в крещене. Това ме накара да се обърна към Исус и да Го попитам:

“Какво става, Господи мой? Та ето, че всичките тези човеци имат самочувствие на християни. И затова въздухът кънти от възгласа им, който е “В Името на Исус”. Откъде у тази върволица подобно безумие да споменават Твоето Име, при положение, че не са водени от Твоя Дух, нито пък се възкачват на Твоя Свят Хълм?”

“Всичкото им безумие е от червея Едом!” – ми отговори Господ, а след това продължи, като казваше:

“Но за свидетелство на Моите братя и сестри Аз сега ще докосна с Меча Си самото тяло на Гиезий. И като извадя с власт и авторитет червеят Едом отсрещ него, ще му заповядам да изяви същината на своето нечестие...”

След тези Свои думи Господ застана над самото тяло на Гиезий. И като извади Меча Си отсрещ мантията Си простря го против самата глава на Гиезия, като извика със страшен Глас:

“Излез, Едоме отсрещ тази глава! Излез, червею на сатанинското лукавство!”

В отговор на Исусовата заповед, главата започна да се върти и да се тресе, като че ли беше глава на някой психично болен. И понеже Едом се бавеше и не излизаше, Господ натисна Меча Си в самата глава, като извика с още по-властен Глас:

“Излез, изчадие на дявола! Инак ще пръсна главата, в която пълзиш, а тебе ще изпепеля с острото на Меча Си!”

Главата вече започваше да кърви, когато Едом изпълзя отсрещ нея. И като криеше с ръце очите си, с разтреперан глас каза на Исус:

“О, Господарю на Небето и земята! Да не пламва Гневът Ти, но безумието в главата на Гиезий е твърде голямо, а хвалението на поклонниците ми твърде шумно и затова не Те чух! Но ето, готов съм да сторя всичко по Твоята заповед!”

В отговор на Едом, с властен и силен Глас, Исус му заповяда, казвайки:

“Яви във видение на слугата Ми как измами първият Гиезий, та да си днес толкова успешен с потомците на последния!”

С ужас на лицето си и с огромна неохота, Едом докосна сърцето си, тъй щото в ръцете му се появи видението с първия Гиезий. И ето че там червеят на Луцифер изскочи отсред самите богатства на Нееман. И като се шмугна в сърцето на Гиезия, започна да му шепне, казвайки:

“Ето, господарят ти Елисей се посвени, та не взе от ръката на сириец! Но нима Нееман не даде користите си от благодарност за изцелението? Да стоиш ли и ти неблагословен, понеже Елисей отказва Божията награда? Да наскърбиш ли Божието сърце, като отказваш онова, което Всевишният е приготвил като дар за тебе?”

Докато червеят Едом шепнеше в ума на Гиезий, главата на Елисеевия слуга потъмня от безумие. И той, в категоричен унисон с нашепването на червея, рече в сърцето си:

“Ето, господарят ми се посвени, та не взе от ръката на тоя сириец Нееман това, което донесе; но в Името на Живия Господ, аз ще се завтека подир него и ще взема нещо от него...”¹²

В този момент Исус с гневен Глас заповяда на Едом да прекрати видението си, а след това ме запита, казвайки:

“Как мислиш, слуго Господен? В Името на Живия Господ ли Гиезий се завтече подир Нееман, за да си вземе користите? Понеже той точно така се мотивира...”

“Не, Исусе! В Името на Живия Господ подежда само пророк Елисей. А колкото до Гиезий, то той се подмами от червея Едом в сърцето си. Понеже този червей го излъга, че служейки на Бога може да има дял от двата свята. Дял както горе на Небето, така и долу на земята...”

¹² (4 Царе 5:20)

“Сега разбираш ли защо тази километрична върволица от човеци разцепва въздуха с възгласа “В Името на Исус”?”

“Да, Господи мой! Сега разбирам, че това са човеци с неумряло плътско естество, за които Твоето Име е само словесна формула да се спечели благоволенieto на дявола...”

“А кога благоволенieto на дявола става пълно? Не е ли тогава, когато го наречеш “Исус”? И ако с Името Исус поклонението пред дявола отваря изобилие от користи и богатства, то не ще ли стане явно на всичките Божии чеда защо блудницата Вавилон е облечена в червено и лежи върху червен звяр? Не ще ли да рече Едом “червеният”? И не беше ли наречен Едом именно Исав, братът на Яков, който продаде първородството си за едно червено ястие?

Но ето това е измамата на червея Едом:

Да участваш в беззаконieto на дявола, като го посвещаваш изцяло на Божието Име!

И тези, мерзостни и проклетни поклонници, утре ще извикат към Царя в Деня на Страшния Му Съд:

“Господи! Господи! Не в Твоето ли Име пророкувахме, не в Твоето ли Име бесове изгонвахме, и не в Твоето ли Име направихме много велики дела?” ¹³

А не в Моето ли Име Гиезий се завтече към Нееман, за да продаде душата си за користите на дявола? О, роде на проклетите! Каква разлика да търся между него и вас, като сте едно към едно спрямо Гиезия?

Безумци и слепи, които отворихте сърцата си за червея Едом!

Как ще избегнете от осъждането в пъкъла?

Не сте ли вие беззаконници, които нарушиха твърде Святата заповед на Моя Отец:

“Не изговаряй напразно Името на Господа твоя Бог; защото Господ няма да счита за безгрешен онзи, който изговаря напразно Името Му...” ¹⁴

¹³ (Матей 7:22)

¹⁴ (Второзаконие 5:11)

Колко повече – когато Името Господно ви е служило само за собствените ви користи, собствените ви печалби и нечисти интереси.

“Не в Твоето ли Име пророкувахме?” – ще питате в оня ден.

Не, чеда на Едом! Вие пророкувахте безумно с гласа на лъжепророка, когото измамно припознахте като Святия Дух!

“Не в Твоето ли Име бесове изгонихме!” – ще питате в оня ден.

Не, чеда на Едом! Защото чрез вашето измамно благовестие сам Сатана изгони от човешките сърца по-слабите си бесове, за да ги помрачи със седем други, по-зли от тях!

“Не в Твоето ли Име направихме много велики дела?” – ще питате в оня ден.

Не, чеда на Едом! Защото нищо Божие не стана велико в живота ви. Но станаха велики банковите ви сметки, почестите и хвалбите от човеците, и в крайна сметка – самото царство на дявола, което не напразно е наречено “великий Вавилон”!

А на всички Мои, които до днес не са разбирали, нито са проумявали защо поклонниците на дявола вършат всичко в “Името на Исус”, Аз казвам:

На този хълм Гевал действат змеят, звярът и лъжепророкът, изобличени от Моето Слово като “друг дух, друг Исус и друго благовестие”. Главният червей, който прави измамата им перфектна, е духът на Едом. Този червей пълзи в помислите на плътските човеци, които не са се отрекли от себе си, за да им предложи едно евтино копие на спасител, и едно евтино име “Исус”. Но това евтино име е име без Образ, слово без Дух, царство без Цар, и рай без Бог. И ако някой реши да върши делата си в Името на Исус, то такъв нека провери дали Сам Аз съм вършил неговите дела, за да свидетелствам на тях с Името Си!

Ако Аз не съм участвал във вашите дела, то няма как вие да сте участвали в Моите дела! А тогава и Името Исус, лепнато като посвещение върху делата ви, ще бъде гнилотата и безумието на един червей в помислите ви! Червеят Едом, който някога подмами Гиезий, а днес мами и последните му потомци!”

Братко мой! Верни ми приятелю! Думите на моя Господ бяха като вятър в устните Му. Вятър, който прекършваше крилата на сатанинския демон и го правеше да трепери. Но въпреки вятъра самодоволната върволица от поклонници не чу Господния Глас! Пленена от гнилотата и безумието на червея Едом, тя продължаваше да се изкачва на хълма Гевал и да търси дял в проказата на Нееман. Дял в "Името на Исус"... Горко им!

4. ВИДЕНИЕТО С МАМОН - ЧЕРВЕЯТ НА АЛЧНОСТТА И СРЕБРОЛЮБИЕТО

Братко мой! Верни ми приятелю!

Когато погледна назад в годините, аз виждам, че Мамон е сатанинският дух, когото моят Господ е съкрушавал най-много в пророческите видения, които ми е давал. Като се започне от трилогията против търговците в Храма и се стигне до горкото на нечестивите в пламъците на пъкъла. Аз мразя този проклет дяволски дух повече от всички други духове на тъмнината. Защото всеки друг дух би се смутил и би изчезнал от прицела на Божия Меч. Но Мамон не се смущава лесно. Той е ковчезникът на Сатана. Той държи парите и богатствата на целия свят и по своя духовен статут е единственият, когото Господ нарече **“господар”** в Евангелието.

Неслучайно наблягам именно на това, че Мамон е наречен от Исус **“господар”**, понеже, както сам ще видиш във видението, Гиезий се отказа от слугуването към единия си господар Елисей и отиде да служи на другия господар Мамон. Но ти сега си спомни какви бяха делата на Елисей. Защото той, ако и да беше господар на Гиезий, в сърцето си оставаше слуга и пророк на Бог Отец. Този Свят мъж, получил двоен дял от Духа и Силата на Илия, нямаше друго призвание в живота си, освен да отстоява Божията Воля и да изявява Божия Суверенитет. Всичките му дела бяха пропити от Святост, и целият му живот от могъща ревност за Бога. Ревност, като Вечен Огън, който дори и след смъртта на Елисея остана да гори в костите му, тъй щото съживи мъртъв човек и отново прослави Божието Име и Божият Избор. Когато си посветил живота си да слугуваш на един такъв Свят мъж, то тогава всеки твой ден би станал себеотричане, смирение и постоянна жертва. Какво повече можеше да иска Гиезий в съдбата си от Бога и за Бога? Какво му липсваше или какво не му достигаше, за да върви неотклонно по стъпките на Божия пророк?

Нека ти кажа, че онова, което в древността препъна Гиезий, днес препъва всичките тщеславни църкви. И това е погледът върху света, който преминава. Защото в този свят има богове много и господари всякакви.

Всеки бог си има поклонниците и всеки господар – слугите си. А между бога и поклонника непременно има завет или договор. Тъй щото по силата на завета или договора поклонникът се задължава да спазва определени изисквания, за да угоди на бога си. А от своя страна богът му се отплаща с онова, в което е най-силен.

Следвайки този път на разсъждения, аз непременно стигам до втората от седемте километрични върволици от човеци, които се възкачваха на хълма Гевал. Кой беше господарят на тази върволица от човеци? И какво искаха те от него? Спасение и Вечен Живот ли? Блаженство в Сион или достатъчно тлъсти банкови сметки на земята? Нека видението, с което Господ ми показа червея Мамон, да ти отговори на тези въпроси.

Аз отново стоях с Исус и гледах с Него огромните върволици, които се изкачваха на хълма Гевал. А тогава Господ простря ръка към втората от върволиците, като ми казваше:

“Гледай на тези човеци! И като ги гледаш, кажи Ми:

Какво ти прави най-силно впечатление в тях?”

След тези думи Спасителят ме приближи, за да гледам косо над самата върволица. А тогава забелязах, че една част от телата на всичките поклонници изпъкваше пред останалите. И тази част бяха ръцете им. Протегнали ръце към излегналото се на хълма тяло на Гиезий, те крещяха с всичка сила:

“Просперитет! Просперитет! Днес е времето да получим просперитет!”

Тези техни възгласи и протегнатите им ръце ме накараха да извърна погнусен главата си към Исус и да Му кажа:

“О, Господи мой! Цялата върволица от тези поклонници търси ръцете на Гиезий и иска да се влее в тях. И всеки от тези човеци е протегнал ръце към дявола на хълма Гевал, понеже желае да получи от парите и богатствата на света...”

“Помисли тогава и Ми кажи: Защо Моят пророк Елисей не поиска да вземе парите и богатствата на Нееман, при все че сириецът му ги предлагаше съвсем сърдечно и безусловно?”

“О, Исусе! Елисей беше Твоят слуга. А един слуга чака подобаващата му награда или заплата от господаря си. Когато слугата помни и знае кой е

господарят му, то той не би взел нищо от друг господар. А тук се досещам и за Авраам. Понеже и той не пожела да вземе нищо от Содомския цар – ни конец, ни ремък за обуца, ако и да се би за освобождението на содомците от плена на Ходологомор...”

“А тези тук, които протягат ръце към шатъра на хълма Гевал, като Авраам и Елисей ли са? Помнят ли те кой е Господарят им, Който ги е откупил със Собствената Си Кръв? Помнят ли раните Му на Кръста? Помнят ли стотиците кървави резки от римския бич по Гърба Му? Помнят ли гвоздеите в ръцете Му и в нозете Му? Помнят ли най-вече трънения Му венец, сплетен от тръните, които растат на този проклет хълм?”

“О, Господи мой! Сърцето ми плаче, докато слушам въпросите Ти. Понеже никой от тези поклонници не помни нищо от Твоя Завет. Понеже ръцете им са протегнати към друг господар, който е готов да им даде изобилно дял от стария живот, от живота в пръстта...”

“Ела тогава след Мен и виж с каква Власт и Сила ще накарам тайния червей в ръцете на Гиезий да стане явен за всичките Божи чедата...”

След тези Свои думи Господ застана досами ръцете на просналото се тяло на Гиезий. И като гледаше с погнуса на поклонниците, които влизаха в самите ръце и ставаха част от тях, извика с гневен и страшен Глас:

“Излез от ръцете на Гиезия, Мамоне! Покажи се отвън, червею на сатанинското лукавство!”

Думите на Исус преминаха като вятър върху ръцете на Гиезий, превръщайки на ръжда всичките златни украшения върху пръстите им. Но Мамон все още не излизаше. Напротив – поклонението се забърза, тъй щото поклонниците влизаха бежешком. Това накара Исус да притисне с острото на Меча Си ръцете на Гиезий, като извика с още по-властен Глас:

“Оня, Който е Цар на царете и Господ на господарите, ти заповядва да изпълзиш отсред проказата си! Излез, червею Мамоне! Инак ще посека ръцете, които си позлатил и ще ги обърна на прах и пепел по земята!”

Острието на Меча Господен вече пърлеше с огън ръцете на Гиезия, а поклонниците се разбягваха и пищяха от ужас, когато Мамон изпълзя отсред дланта на една от ръцете. И като вдигна златната си пелерина и покри с нея главата си, извика към Исус със скърцащ глас:

“О, Небесни Господарю! Да не пламва Гневът Ти против мене, понеже Ти Си наредил заблуда да действа между синовете на отстъплението. И ето, аз усърдно върша това, което Небето повелява. И ако се бавех, то е, понеже пръстта много тегли и поклонниците никак не ме пускаха да изляза...”

В отговор на Мамон, Господ със страшен Глас му повели, като казваше:

“Яви на пророка Ми как измами някога древния Гиезий, та толкова успешно днес да мамиш последните му потомци...”

Послушал думите на Исус, с лице съкрушено от Меча Господен, Мамон докосна с ръце гърдите си, а пред него се яви видение от древността. И ето, че в това видение аз отново виждах как сириецът Нееман предлагаше парите и богатствата си на Елисей. А тогава отсред всичката му пръст, изскочи Мамон. И като се шмугна в сърцето на Гиезий, започна да му шепти, казвайки:

“Какъв господар може да ти бъде Елисей, когато само с един от сребърниците ми можеш да си купиш много по-бляскави дрехи от неговите? Какъв господар може да ти бъде този, който ходи като единак по бърдата и хълмовете? Ела при мене, при мене, при мене! За да получиш дял, какъвто Елисей няма да ти даде и след сто години слугуване!”

Гледайки на силата, с която червеят Мамон гризеше сърцето на Гиезий, аз разбрах, че това сърце няма никак да устои. Защото Нееман вече се отдалечаваше със свитата си, а с него и богатството му, а Гиезий, уж вървеше след Божия пророк, но прояденото му сърце гледаше назад. А така дойде миг, когато Гиезий тежко въздъхна, като си каза:

“Ето, господарят ми се посвени, та не взе от ръката на тоя сириец Нееман това, което донесе; но в името на живия Господ, аз ще се завтека подир него и ще взема нещо от него...”¹⁵

¹⁵ (4 Царе 5:20)

В този миг Исус гневно заповяда на Мамон да прекрати видението, а след това се обърна към мен. И с твърде ревнив поглед на очите Си ме запита, казвайки:

“Как мислиш? Има ли нещо в изповедта на Гиезий, което твърде много да смущава?”

“Да, Исусе! Има такава нещо, което смущава. И то е, че след като Гиезий отдаде сърцето си на Мамон, все още дръзва да нарича Елисей господар. Понеже казва:

“Ето, господарят ми се посвени...”

А в този миг господар на сърцето му вече не е Елисей, но самият червей Мамон...”

“Знай тогава от твоя Господ, че ето такава е последната измама на червея Мамон върху отстъпилите от Името и Завета Ми църкви:

Той става невидим господар на тези църкви, а видимо те все още си вярват, че служат на Господа!

На кой господар служите, вие сребролюбци? И защо всички до един повтаряте в сърцата си заблудата на Гиезий, като решавате, че Господ Исус Христос е бил свенлив на земята и е станал сиромас, само и само вие да се обогатите в Неговата сиромашия? Кога или с какво Аз бях богат, за да стана сиромас откъм онова, което съм имал? Не бях ли богат със Славата на Отца Ми, която имах у Него отпреди създанието на света? Как тогава някои решиха, че не Божията Слава, но парите на света са Ми били богатство? Как извратени и проядени от червея проповедници на просперитета ви излъгаха да дойдете на този хълм на мерзостта, когато трябваше да Ме потърсите и намерите на Хълма на Святостта Ми?

Но ето, ако и да излъжете собствените си сърца, че все още Аз съм ви Господар, пак червеят Мамон няма да можете да излъжете. Защото не вие лъжете него, но той лъже вас! Не вие връзвате него, но той връзва вас! Не вие гризете и омърсявате него, но той гризе и омърсява вас! Защото никой не може да служи на двама господари, понеже към единия ще се привърже, а другият ще презира!

Към Мене ли се привързахте, за да презирате парите и богатствата на дявола или се привързахте към парите и богатствата, за да презирате Мене? И ако бихте казали, че имате дял с Господа и Той е вашият Господар, то потърсете в сърцата си капчицата Кръв, с която ви поръсих. И бъдете сигурни, че няма да я намерите. Понеже един господар всякога прави всичко по силата си, за да ликвидира влиянието на другия!

Аз, като Небесен Господар, изгарям човешкия егоизъм, за да затворя всички врати за червея Мамон! Мамон, като земен господар, купува Кръвта Ми от отстъпниците и се поругава с нея, за да затвори сърцата им за Благодатта на Святия Дух!

Идете тогава и върнете парите и богатствата, дадени ви от дявола, като си поискате обратно капчицата Ми Кръв! Ще ви я върне ли дяволът? Ще каже ли Мамон, богът на акаронците:

“Това е добра сделка! Ето ти кръвта – дай ми парите!”

Та за какво са му пари на един дух, който живее в черните подземия на ада? Пари ли да събира той в ада или човешки души? Но ето затова предупреждавам всичките си братя и сестри, като им казвам чрез пророка Си:

Днес има един червей, който цвъка гнилота в сърцата и докарва сърбеж в ръцете! Името на този червей е Мамон – господарят на сребролюбците, търговците и проповедниците на просперитета! Някога той измами Гиезий и го накара да пожелае богатствата и парите на Нееман! Днес той мами потомците на Гиезий, че могат да служат на двама господари и да получават заплата както от Небето, така и от земята!

Който слугува на Мене, той няма дял с Мамон довека!

Който слугува на Мамон, той няма дял с Мен довека!”

5. ВИДЕНИЕТО С КОРЕЙ - ЧЕРВЕЯТ НА ЗЛОБАТА И ЗАВИСТТА

“Защото сиромасите всякога се намират между вас, но Аз не всякога се намирам...”¹⁶

Братко мой! Верни ми приятелю!

Знаеш ли колко голямо богатство в сърцето е присъствието на Исус? Знаеш ли, че когато имаш Него, то тогава целият свят избледнява, понеже не може в нищо да се сравни нито със Славата Му, нито със Светлината Му, нито с преизобилната Му Любов?

Да познаеш Този Благодатен и Свет Господ е възможно най-голямото благословение, което би получил в живота си. Защото Той е Единствен и няма други като Него. Няма много спасители, които да са се разпнали за теб и да са те поръсили с кръвта си. Няма много учители, които да са ти дали Светлина от Небето и Път към Вечността. Няма много пастири, които да те водят при тихи води и по прави пътеки.

Исус е Единственият!

И когато имаш Него – тогава имаш всичко в живота си!

Какво обаче се случва с човеците, които нямат Него? Какво се случва с тези, чиито сърца не са пълни с богатствата на Сион, но потреперват при мисълта за съблазните на Вавилон? Имат ли те онова благочестие със задоволство, за което Апостол Павел каза на всички ни, че е голяма печалба?

Аз отново ще продължа с размисли за отношенията между Гиезий и пророк Елисей. Защото искам да видиш в тях скритото и неизявеното. Помисли само върху факта, че в онова старозаветно време нямаше много човеци, които да са пълни със Святия Дух. И единственият, който имаше не просто Божието присъствие, но двойният дял от Духа и Силата на пророк Илия, беше пророк Елисей. Да бъдеш спътник, последовател и слуга на този пророк беше равносилно на това – да се докосваш до Божието Свято

¹⁶ (Матей 26:11)

присъствие, до чудесата на Всевишния, до всичките Му велики знамения и съдби. Всъщност – ако трябва ясно да го кажа – както Елисей слугуваше на пророк Илия и не го остави докато огнената колесница на Бог Отец не го грабна в небесата, така и Гиезий трябваше да слугува на Елисея, за да спечели Божието Съвършено благоволение и да намери друга съдба за живота си. За съжаление, Гиезий не видя в Елисей това, което Елисей видя в Илия. И както ни показва библейският разказ, Гиезий беше подмамен от дявола. А причината да започвам с тези разсъждения е тази, че ако не чувстваш себе си богат с Бога, то непременно ще се намериш беден пред дявола. А такива бедни, които не са спечелили Небесното богатство на сърцето си, дяволът лесно събаря и съблазнява.

И сега нека вече те заведе на видението, което Господ продължаваше да ми показва на хълма Гевал. Защото Той вече беше вдигнал ръката Си и ми посочваше третата от километричните върволици, като ми казваше:

“Гледай тази трета върволица от поклонници! И като я гледаш, кажи Ми какво ще забележиш...”

След тези Свои думи Господ ме приближи да гледам на върволицата. А тогава забелязах, че хората от върволицата бяха много бедни. Те бяха с окъсани дрехи и от цялото им същество прозираше твърде ниско социално положение. Самата гледка ме смути. Смути ме дотолкова, щото с неразбиращ поглед се обърнах към Исус, като Му казвах:

“О, Исусе! Виждам хора, които твърде много приличат на сиромаша Лазар. Но защо те са дошли на хълма Гевал? И ако са бедни, то не би ли трябвало те да са Лазаровци пред очите Ти?”

В отговор на въпросите ми Исус с учуден Глас ми проговори, като казваше:

“Как смееш да твърдиш или как можеш да си представиш, че тези бедни хора са Моят Лазар?”

Не, Стефане! Има голяма разлика между тях и Лазар! Защото Моят Лазар е беден по плът, но богат по Дух. А тези тук са бедни по плът, и още по-големи сиромаси по Дух. Тъй че чрез тази върволица Сатана непременно иска да направи една запленаваща реклама на

своето благоволение върху човеците. Но Аз нека още повече да те сниша върху върволицата, за да чуеш възгласите на човеците...”

Ето, че Спасителят ме сниши досами върволицата. А тогава видях хора с изкривени от злоба лица, които сочеха към другите върволици от хълма Гевал, като си казваха:

“Само на тях ли Господ ще показва благоволението си? Само те ли ще бъдат благословени? Няма ли благословението да посети и нас? Няма ли и нас Господ да избави от мизерията и недоимъка?”

След тези думи, с двойно по-голямо усърдие те се изкачваха към хълма Гевал. А тогава забелязах, че самите поклонници влизаха в сърцето на Гиезиевото тяло. И това ме накара отново да се обърна към моя Господ и да Му кажа:

“О, Исусе! Сърцето ми усети твърде страшна злоба и преливаща завист от човеците в тази върволица. Понеже те – всички до един – злобееха и завиждаха на благоволението, с което дяволът отрупва човеците от другите върволици...”

“Да, слуго Мой! Ти правилно си усетил злобата и завистта! Но сега запомни едни Мои думи, понеже те ще се окажат твърде съдбоносни за мнозина. Защото с тези думи казвам на всички ви:

По-зъл от богатия, който благоденства в богатството си, е бедният, който му завижда в мизерията си!

Понеже такъв бедняк всячески би показал на всички, че няма Мен, нито Моето присъствие! А сега помисли и Ми кажи:

Кой е духът на злобата и на завистта? Кой е демоничният манипулатор, който няма друг по-важен прицел от този:

Да прави зли сърцата на човеците!”

“О, Исусе! Това е духът на Корей! Злият дух на дявола, който вкарва злоба и завист в човешките сърца...”

“Виж тогава как твоят Господ ще извади червея Корей отсред сърцето на Гиезий. Защото неговата роля в мерзостта, която докарва запустение, е твърде голяма...”

След тези Свои думи Господ извади Меча Си и го простря против сърцето на Гиезиевото тяло, като извика със страшен Глас:

“Излез от сърцето на Гиезия, Корее! Покажи се отвън, червею на сатанинската злоба и завист!”

Думите на Исус преминаха като вятър над Кореевите поклонници. И те, като започнаха с още по-голямо усърдие да влизат в сърцето на Гиезия, извикаха против Господа, казвайки:

“Няма да спрем, докато не станем благословени като другите! Не ще ни смути нито вятър, нито слово, нито меч!”

И понеже червеят Корей се бавеше и не излизаше, подобно на червеите преди него, Господ натисна Меча Си в самото сърце на Гиезий, като извика с божествена ярост в Гласа Си:

“Червею Корее! Не предизвиквай Меча, който е силен да отвори земята под тебе, та в нея живи да изпаднат всичките ти зловни и всичките ти завистници! На тебе повелявам:

Излез от сърцето на Гиезия!”

След думите на Господ хълмът Гевал започна да се тресе, сякаш че всеки миг земята щеше да отвори устата си и да погълне богоотстъпниците. Но тогава червеят Корей изпълзя от сърцето на Гиезия. И като гледаше на Исус със сподавена злоба и преливащ ужас, каза Му:

“Нима сега Си решил да спреш делото на злобата и завистта ми? Не виждаш ли, че сред моите поклонници няма ни един, който да Те има или да Те познава? Защо ми пречиш, Всевишни?”

В отговор на Корей, Господ докосна с острото на Меча Си главата му, тъй щото Божиите пламъци вече го пърлеха. И тогава с божествена строгост му заповяда, казвайки:

“Докосни нечестивото си сърце и изяви пред пророка Ми как измами древния Гиезий, та толкова успешно днес да мамиш последните му потомци...”

С трепереца от яд глава, и с прехапани до кръв устни, Корей докосна сърцето си. И тогава в ръцете му се появи видение. А в самото видение аз отново виждах сириеца Нееман, който сочеше с ръка богатствата си, като предлагаше на пророк Елисей да бъдат дадени на слугата му. И ето, че тогава от пръстта на Нееман изскочи духът на Корей. И като се шмугна в сърцето на Гиезия, започна яростно да го гризе, като му казваше:

“Нима Божието благоволение върху този Нееман струва повече от благоволенията върху мене? Слугувал ли е той на Елисея, както слугувах аз? Защо той да има толкова блага и богатство, а аз да нямам никакви? Защо той да си отиде по пътя изцелен и с богатства, а аз да остана беден в слугуването си? И откъде-накъде Елисей ще решава какво заслужавам аз, когато Господ е проговорил в устата на Неемана и му е казал на кого да даде благословенията си? Не, не, не! Още сега ще се завтека подир Неемана, понеже каквото Господ е дал на него, ще го даде и на мене...”

В следващия миг Господ заповяда на Корей да прекрати видението си. И като се обърна към мен, проговори ми като казваше:

“Отново ще повторя в това видение за всичките Ми братя и сестри. И на всички вас ще кажа:

По-зъл от богатия, който благоденства в богатството си, е бедният, който му завижда в мизерията си!

Но ще Ме попитате вие:

“О, Господи! Каква е мизерията на бедните от хълма Гевал?”

А Аз ще ви отговоря:

Това е мизерията да нямат Мене, да нямат Моето присъствие, да нямат Моята Благодат, да нямат Моето благочестие, да нямат Моята Светлина, да нямат съкровища на небесата, да нямат блаженства сред чедата на Царството!

Всяко такова нямане е вакуум в сърцето, който дяволът бърза да запълни със завист и злоба! Всяко такова нямане кара мнозина бедняци да се вкопчат в съблазните на църковния карьеризъм.

За да стават изедници и лапачи! За да стават наемници и службогонци! За да напълнят сърцата си с богатства, които не са Моите! И коренът на това злосторство е именно завистта. Завистта да пожелаеш всичко друго, но не и Мене! Завистта да протягаш ръце към всичко друго, но не и към Мене!

Ето, заповядвам на всичките Божи чедата, като им казвам:

Престанете да завиждате на когото и да е за каквото и да е! И бидейки бедни по плът, станете богати по Дух! Богати като онази вдовица, която пушна двете си лепти в Храма и на никой за нищо не

завиждаше, понеже имаше Мене! Защото който има Мене – той няма нужда от нищо друго! Но ако някой няма Мене – то на такъв бедността му става люпилня за завистливи мисли, които раждат плодовете на всичката мерзост! Защото ако Гиезий в древността беше придобил богатството на Елисеевото сърце, то той би устоял на червея Корей. Но понеже Гиезий остана беден откъм Дух, то и затова дяволът го повали и разврати!”

Братко мой! Рядко сърцето ми е плакало толкова много, когато Господ ми говори. Но сега ти казвам, че не всеки бедняк е Лазар, и не всеки Лазар е бедняк! И дано с това видение Господ се възцари във всяко кътче на сърцето ти.

За да бъдеш богат с Него! Богат с великодушие!

Богат с благочестие! Богат с боголюбие!

Амин и Амин!

6. ВИДЕНИЕТО С ЕЗАВЕЛ - ЧЕРВЕЯТ НА ЧАРОДЕЙСТВОТО И БЛУДСТВОТО

Братко мой! Верни ми приятелю!

Само Господ и верните около мен са свидетели на каква омраза и на какво отмъщение ме подложи дяволът след написването на виденията с червея Корей. То не бяха болезнени стрели и стягане на сърцето! То не беше пищене в ушите и блъскане в гърба! Но на всичките отмъщения на дявола, аз бих отговорил само с един въпрос към ненавистните му духове:

“Е, и какво от това?”

Така или иначе, било с гонение и вятър или със спокойствие и радост, тази книга ще бъде написана. И не просто написана, но и напечатана и раздадена даром на всичките Божии чеда. Защото е Силен Оня, Който ме е призовал и Който е допуснал да пострадам за Него. А Той отново работеше със Святия Си Дух в сърцето ми. И във всичките ми помисли отново се появиха отношенията между Гиезий и Елисей. И това не можеше да бъде случайно, след като на прицела на пророческите видения беше духът на Езавел.

Как мислиш, братко мой? Много ли са Небесните знамения от древността, които да вдъхновяват сърцето ти? Не са ли само Енох и Илия Святите мъже, които Бог Отец прибра при Себе Си, без самите те да видят тление? И ако за Енох Писанието е по-пестеливо, то какво ще кажеш за пророк Илия? Не падна ли неговият кожух върху слугата му Елисей? И не взе ли Елисей Илиевия кожух, та да го облече върху себе си? А за един такъв кожух не си ли заслужава да посветиш целия си живот?

Каква по-добра привилегия за Гиезий!

Какво по-прекрасно Божие благоволение!

Но ето, че Гиезий от древността не е разсъждавал в Този Дух. И когато е дошъл денят на Неемановото изцеление и часът на изкушението, този Гиезий се е разклатил като есенно листо, блъскано от вятъра. А тогава седем червея на сатанинската мерзост са влезли в сърцето му. Всеки с прицела и лукавството си. И този Гиезий, вместо да гледа на кожата на

Илия, станал величие от Отца и върху Елисея, е започнал да гледа на натоварените с користи мъски, с които Нееман е дошъл да се отблагодари за изцелението си.

Всъщност, ако най-много в разсъжденията си тук наблягам на кожата на пророк Илия, то е, понеже духът на Езавел получи възмездие при потока Кисон именно от пророк Илия. Каква по-голяма възможност за този дух, та да отмъсти за поражението си именно на наследника на пророк Илия? Или още по-точно – на слугата му...

Но сега нека отново да се върна при видението с хълма Гевал. Защото Господ Исус отново говореше на сърцето ми, като казваше:

“Виж сега четвъртата върволица от поклонници! Защото ако предишните три търсеха да влязат в тялото на Гиезий, тази не търси тялото, а дрехата, с която той е покрит...”

Погледнах с вълнение към четвъртата върволица, която Исус ми посочваше. И тогава видях, че всичките поклонници в нея бяха голи. Това ме накара погнусен да извърна главата си към Господа и да Го попитам:

“Какво ми даваш да видя, Исусе? Та ето, че всичките поклонници в тази четвърта върволица са голи. А това е срамно и твърде противно за гледане...”

В отговор Спасителят ми проговори, като казваше:

“Когато някой няма Дрехата на Моята Святост, то такъв ходи гол и се вижда срамотата му. Но ти сега погледни, че причината на тези човеци да са голи е тази, че те са съблекли светлия и чист висон на Благовестието, понеже са привлечени от измамната коприна, с която е облечено тялото на Гиезий. И от самата коприна излизат измамни лъчи, които дърпат цялата върволица на хълма Гевал...”

Отново се обърнах във видението, когато забелязах всичко, което ми говореше Исус. Защото от Неемановата копринена дреха наистина излизаха измамни лъчи. И тези лъчи, като се стрелваха надолу по хълма Гевал, докосваха половите органи на човеците и ги правеха прекомерно да се възбуждат. Тоя път погнусата ми стана още по-голяма. И тогава отново казах на моя Господ:

“Ах, Исусе! Какво даваш да гледа слугата Ти?”

А Господ отново ми проговори, като казваше:

“Аз не ти давам да видиш нищо повече от онова, което трябва да видиш. Защото всички поклонници от тази върволица, са пленени от духа на Езавел. От този дух, за който предупредих в Откровението, че учи хората да блудстват и ядат идоложертвено. Виж тогава отново лъчите от копринената дреха на Гиезий. И знай от твоя Господ, че те са чародействата на Езавел. А колкото до самата коприна, то тя е теологията, с която Езавел мами хората, като ги учи да се облекат с човешко образование, а не с делата на Божията Любов и Божията Святост. А така те непременно извършват духовно блудство, понеже се сношават с всичките демони на сатанинската мерзост и заблуда. Но Аз сега непременно ще заповядам на Езавел да излезе отсрещу дрехата на Гиезий, та всички Божии чедра да я видят и да се погнусят от нея...”

След тези Свои думи Исус се приближи до дрехата на Гиезий. И като простря Меча Си против измамно блестящите й гънки, извика с гневен Глас:

“Излез отсрещу дрехата си, червею Езавел! Изпълзи отсрещу мерзостта си, чародейке!”

Гласът на Господ премина като силен вятър по дрехата на Гиезий, но Езавел все още не излизаше. Напротив – голите й поклонници започнаха да молитстват усърдно, сякаш искаха да спрат Господния вятър и нищо да не смущава покоя на чародейката. Но тогава Исус натисна с острието на Меча Си самата дреха на Гиезия, тъй щото тя се прояде, а изпод изгореното се надигна непоносимо зловоние. И ето, че за втори път Исус извика, като казваше:

“Излез, червею Езавел и не възбуждай Гнева Ми преди времето му. Понеже Кисон ще ти се стори драскотина пред онова, което ще сторя с тебе на хълма Гевал!”

Този път духът на Езавел се показа изпод изгореното място на дрехата. И като започна артистично да премига с изрисуваните си очи, каза с треперещо гласче на Исус:

“О, Небесен Господарю! Защо Си дошъл на нашия хълм, след като имаш Своя Собствен Гаризин? Защо Си дошъл да смущаваш моите голи, след като имаш Твоите, които са облечени с Тебе?”

В отговор Исус докосна с острието на Меча Си самия грим на Езавел, като ѝ казваше:

“Изяви на пророка Ми как облада древния Гиезий, та толкова успешно днес да обладаваш последните му потомци!”

С голяма неохота и с ужас в изрисуваните си очи, Езавел докосна с ръце сърцето си. А тогава от сърцето ѝ излезе видение. И в това видение аз отново виждах оня миг, когато Нееман казваше на пророк Елисей:

“Ако не то нека се даде, моля, на слугата ти товар за две мъски от тая пръст...”¹⁷

Докле сириецът изговаряше думите си, отсрещ един кат бляскави дрехи, сложени на една от мъските му, изскочи духът на Езавел. И като хвана изречените думи от Неемана, заби ги като острие в сърцето на Гиезия. А след това, забивайки острието все по-навътре, Езавел прошепна на Гиезий, като му казваше:

“Погледни се само на какво си заприличал! Какъвто е господарят ти Елисей, такъв си станал и ти! Колкото прах и тръни е събрал неговият кожух, толкова прах и тръни тегнат и по твоите дрипи! Гледай на даровете на Нееман, Гиезийе! Гледай чудния кат дрехи, каквито никога не си носил! Нима ще откажеш да ги получиш, само защото Елисей се е вмирисал в този кожух и не иска да облече нещо меко и ефирно? Нима тази бляскава коприна не те впечатлява? Не искаш ли най-сетне човеците да те забележат? Или предпочиташ да бъдеш дрипав и невзрачен?”

Острието на Езавел вече пронизваше най-дълбокото в сърцето на Гиезий. И той, като прокара пръсти по кръпките на собствената си дреха, тихо си рече:

“Ето, господарят ми се посвени, та не взе от ръката на тоя сириец Нееман това, което донесе; но в името на живия Господ, аз ще се завтека подир него и ще взема нещо от него...”¹⁸

¹⁷ (4 Царе 5:17)

¹⁸ (4 Царе 5:20)

В този миг Исус с гневен Глас заповяда на Езавел да прекрати видението си. И като се обърна към мен и ме погледна с твърде ревниви очи, започна да ми говори, като казваше:

“Колко от братята и сестрите Ми помнят грубата Дреха на Моето слугуване? Колко от Божиите чеда помнят кожените дрехи на Кръстителя? И най-вече – колко помнят думите на Човешкия Син, речени за Божия пророк в Евангелието:

“Какво излязохте да видите в пустинята? Тръстика ли от вятър разлюлявана. Но какво излязохте да видите? Човек ли в меки дрехи облечен? Ето великолепно облечените и ония, които живеят разкошно, са в царските дворци...”¹⁹

А кои в оня ден живяха в царските дворци? Кои бяха като змии и ехидни в двореца на Ирод? Не бяха ли Иродиада и дъщеря ѝ? Техните меки копринени дрехи ли да пожелавате? И в техните ли царски стаи да живеете?

Ето, тези които днес искат меки дрехи и царски дворци, идват голи на този хълм Гевал. И Езавел, чародейката на Сатана и същинският червей на блудството, бързо ги обладава. За да стоят голи и без Моето Свято присъствие в ден, когато всичките Божии чеда още повече се обличат в светлия Висон на благовестието, вършейки Моя Пример с Моя Дух!

С какво ще се облечете, чеда Мои? Дали с кожуха на Илия, за да устоите във времето на най-страшното чародеяние или с копринената дреха на една измамна теология, силна да мами, да гримира и да бъде идоложертвено?

Ето, казвам ви, че при всичкото си посичане от Меча на Господ, Езавел продължава да бъде силна, властна и бясна. Силна - да чародейства и привлича всичките плътски човеци, за да молитстват с нея! Властна – да им предложи слово, лишено от Святия Дух и натъпкано с човешки брътвежи, гибелни ереси и бесовски учения! Бясна – да развъртава с блудство, докато дойде времето на пълното ѝ поразяване!

¹⁹ (Лука 7:24-25)

Никой от голите ѝ поклонници на този хълм няма да се откаже от нея. Понеже са възбудени от нейното сладострастие! Никой от облечените с измамната ѝ коприна няма да се откаже от нейните подаръци и поощрения! Понеже с червея Езавел Сатана прави най-примамливата реклама и най-успешното привличане на човеците към хълма Гевал. Затова запомнете думите Ми:

Червеят Езавел изработва коприната на Сатана, нужна да се покрие с блясък всичкото зловоние и мерзост на запустението!

И ако някой остане под измамната дреха на Гиезий на хълма Гевал, то такъв жив е умрял и измамата му няма да го напусне довека. Но непременно ще бъде червеят му, който не умира, в сред огъня, който не угасва! Аз, Ужасът на Езавел и Вятърът против дрехата ѝ, пророкувах тези думи с устата Си!”

7. ВИДЕНИЕТО С МОАВ - ЧЕРВЕЯТ НА ЕГОИЗМА И СЕБЕЛЮБИЕТО

Братко мой! Верни ми приятелю!

С цялото си сърце се моля на Господ Исус тази книга да извърши делото, за което е вдъхновена от Бога. Защото ако червеите на дявола продължат да живеят в сърцата на хората, то тогава целият свят тотално ще попадне под властта на мерзостта, която докарва запусъение. Моля се още никой от Божиите просветени да не се окаже с толкова къса памет, щото да реши, че брат Стефан пише за работи, никога непотвърдени или недоказани от Святия Дух. Напротив – Сам Бог ще напомни на всички, които общуват с нас от години, че в края на 1999 година и в началото на новото хилядолетие ние им изпратихме книгата за **“Личната полза и общата загуба”**. Още там Господ Исус показва на сърцето ми каква е съдбата на безполезния слуга пред Неговото Съдилище. Още там аз видях как безполезният слуга изваждаше от торбата си пръст и червеи, а никак не бе умножил талантите на Господ за обща полза. И ако в тази пророческа книга аз видях нещата някак издалеч, като слуга, който тепърва прохода и стъпва на Божия Свят Хълм, то днес съм готов да заявя Божиите Свети думи против всеки от червеите на дявола и против всичките им поклонници от хълма Гевал. Защото дяволът наистина разчита най-много на пръстта. Тя е толкова силно вплетена в битието му, щото за разумния не е трудно да открие, че дяволът е змията, която Отец прокле с думите:

“...по корема си ще се влачиш, и пръст ще ядеш през всичките дни на живота си...” ²⁰

И днес, няколко хилядолетия по-късно, дяволът не просто яде пръст... Не! Той до такава степен е усвоил пръстта, щото с абсолютна прецизност ще улови всичките плътски човеци, които са пръст пред Лицето на Господ. За да ги направи части от проклетото тяло на идещия Антихрист. А гаранцията, че той ще успее с плътските и пръстните са именно седемте

²⁰ (Битие 3:14)

демонични червея, които дяволът е впрегнал да разработват и умножават мерзостта по целия свят.

И ако аз започвам именно с такива думи преди видението с червея Моав, то е, понеже измежду седмината червея на него се е паднала най-много пръст. Другояче не може и да бъде, след като Словото Божие ни показва, че духът на Моав е оня старозаветен Ваалфегор и още по-древният началник на Содом и Гомор, които Божият гняв погуби с огън и сяра. Но при все, че Бог погуби владенията на похотливия дух, пак самият Ваалфегор успя да пусне семето на нечестието си в Лотовите дъщери, които блудстваха с баща си в пещерата. Тъй щото едната зачена и роди Моав, а другата – Амон. Тази беше причината Ваалфегор да бъде наречен дух на Моав и да стане нарицателен за плътската похот, за егоизма и за себелюбието на човеците.

Ето за този дух ще ти говоря в това видение. Защото не е възможно някъде да има пръст и в нея да не се подвизава червеят Моав. А сега нека отново да ти предам думите, с които Господ ми проговори, миг преди да ми покаже видението с петата от върволиците на хълма Гевал. Ето какво ми каза Той:

“Слуго Господен! Знай от Мене, че всеки от силните духове на Сатана има свой печат, свой почерк и своя визитна картичка, с която подпечатва активността си. Така и червеят Моав също е оставил почерка си, подобно на предишните духове. Виж тогава петата от върволиците, която се възкачва на хълма Гевал. И като внимаваш на видението, забележи почерка на Моав...”

След тези Свои думи Господ ме приближи до самата върволица. А тогава забелязах човеци, чиито очи бяха плувнали от съблазън. Всички те танцуваха и подскачаха, като се възкачваха към Гиезиевата глава на хълма. А едновременно с танцуването и подскоците, човеците повтаряха един и същи възглас:

“Днес и сега! Днес и сега! Днес и сега!”

Думите им ме накараха да се обърна към Исус и да Му кажа:

“О, Господи мой! Забелязах, че очите на човеците са съблазнени и те всички скачат и танцуват, като викат: “Днес и сега!”

Слушайки думите ми, Исус отговори, като каза:

“Да, така е! Очите им наистина са съблазнени, понеже всички те бързат да намерят главата на Гиезий и да станат част от очите му. И в това бързване радостта за плътта им е преголяма. Тъй щото скачат и танцуват. Но ти помисли най-вече върху възгласа им. Върху тези думи “днес и сега”. Понеже те са визитната картичка на червея Моав...”

Погледнах отново към скандиращата върволица, но отговорът ми се бавеше и аз все още не разбирах. А тогава Исус отново ми проговори, като казваше:

“Ако твоят Бог е Алфа и Омега, то не иска ли всеки от червеите на Сатана да се изявява като бог? Виж тогава каква е “алфата”, сиреч, началото в кариерата на Моав, за да разбереш и “омегата” му, сиреч последните му знамения, които той върши на този хълм Гевал...”

Боже мой! Сляп ли съм бил, та да не се досетя! Разбира се, че Моав започна кариерата си като едно древно божество Ваалфегор, на което се кланяха жителите на Содом и Гомор, а впоследствие и амонците и моавците. Ето защо отговорих на Исус, като му казах:

“Господи мой! Началото на червея Моав е в градовете Содом и Гомор. И точно в тези градове е бил най-важен девизът “днес и сега”. “Днес и сега” – понеже похотливите не са искали да мислят за сетнината си. “Днес и сега” – защото ги е завличала страстта на собствената им похот. “Днес и сега” – защото са били като животни в разврата си, неспособни да размислят, че всяко беззаконие, рано или късно, се заплаща...”

Господ се усмихна на заключенията ми. И като погали главата ми, каза:

“Ето, че можеш да имаш ум Христов и да изпълваш сърцето си със Святия Ми Дух. Наистина е така! “Днес и сега” беше девизът на градовете Содом и Гомор. Но Аз искам отново да погледнеш на днешната върволица от поклонници на Моав. Защото Содом вече е сменен с Вавилон, тъй че девизът на Моав е претърпял известни демонични корекции. Виж тогава поклонниците на Моав и Ми кажи:

Имат ли те Моята Вяра? Имат ли те Моята Надежда? Имат ли те Моята Любов?”

Отново гледах към върволицата, когато Святият Дух изпълни сърцето ми с огнена ревност за Исус. И думи, като прелял поток, излязоха от устата ми, тъй щото казах на Господа:

“О, прекрасни мой Спасителю! Ревниво говоря и Те моля да зачетеш думите ми! Защото никой от тези поклонници не помни Завета Ти, нито има Твоята Вяра, Твоята Надежда и Твоята Любов! Те имат пръст в битието си! С пръст лягат и от пръст стават! В пръст ровят и с пръст се заравят! И този техен девиз “днес и сега” е унищожил Вярата, Надеждата и Любовта в сърцата им. В тяхното “днес и сега” я няма Твоята Вяра, понеже с Твоята Вяра ние изработваме не днешното и сегашното, но сетнината ни в Небето! В тяхното “днес и сега” я няма Твоята Надежда, защото с Твоята Надежда ние се надяваме за сетнината си горе, а не за днешното и сегашното. Защото ако се надявахме на Тебе само за земния живот, то от всички човеци ние бихме били най-достойни за съжаление. В тяхното “днес и сега” я няма Твоята Любов, защото девизът “днес и сега” е желанието да търсим своето си, но Твоята Любов е безусловна и тя вдъхновява Божиите чеда да не търсят своето си, но само и единствено Божието. Тяхното “днес и сега” е царуването на егоизма им и превъзнасянето на себелюбието им...”

След тези думи от устните ми, Господ отново проговори, като казваше:

“Кажи на всеки от Моите да положи в сърцето си думите, които Святият ти даде от Небето. Защото наистина на това е способен девизът “днес и сега”. И за свидетелство на всичките Ми братя и сестри, Аз сега ще простра Меча Си против червея Моав и ще го направя да излезе от потъмнелите очи на Гиезиевата глава...”

Ето, че Господ се извиси косо над главата на Гиезий. И като простра Меча Си против очите му, извика със страшен Глас:

“Яви се пред Мене, Моаве! Излез от очите на Гиезия, червею на всяка похот, всеки егоизъм и всяко себелюбие!”

Думите на Господ разтърсиха самия дяволски хълм, но върволицата на Моав не се смути, нито Го чу. Напротив – още по-съблазнени и привлечени от очите на Гиезий, те бързаха да скочат в тях и да потънат в тъмнината

им. Това накара Исус да докосне с острието на Меча Си една от зениците на очите. И с още по-голяма Власт и Авторитет да извика:

“Още ли се криеш, Моаве? Още ли не излизаш, червею, най-пръстен от пръстните! На тебе повелявам: Излез пред Мене – днес и сега – да не би да ти въздам преди да ти е дошло времето!”

След тези думи на Исус острието от Меча Господен вече пробоща зеницата на Гиезий, когато Моав изскочи от нея със светкавична бързина. И като се наведе пред Исус, каза Му:

“О, Всемогъщи! Дано би прибрал Меча Си, за да върша делото, което Ти Си допуснал да върша! Как по-скоро да изляза от тялото на Антихриста, след като делът на всичките ми поклонници е днес и сега? Днес и сега Сатана им дава користите и богатствата на света. А Ти днес и сега идваш да внасяш ужасен смут в делото ми... Благоволи да прибереш Меча Си, Всевишни! Понеже ако окото се освети, то и цялото тяло ще бъде изгубено за господаря ми!”

В отговор на думите му, Исус прибра Меча Си в мантията, а след това с гневен Глас заповяда на Моав, като му казваше:

“Яви във видение на пророка Ми как измами древния Гиезий, та толкова успешно днес да мамиш последните му потомци...”

Думите на Исус накараха Моав да пребледнее. Но гледайки зеницата, убодена от Господния Меч, той побърза да приближи ръцете си до сърцето си, тъй щото пред него се яви видение. И ето, че в това видение аз отново виждах как сириецът Нееман предлагаше на Елисей да даде от користите си на слугата му Гиезий. А тогава от една от натъпканите с користи торби, изскочи духът на Моав. И като налетя в очите на Гиезия, вмъкна се през тях и тръгна към сърцето му, като започна да го гризе в мислите му и да му шепне:

“О, окаян Гиезийе! Какво спечели ти от слугуването си до днес на този Елисей? И какво имаш досега като отплата от него? Не ти ли се живее днес? Не ти ли се пирува сега? Но ти виж, че днес е ден за живеене и сега е време за пируване! Утре друг изцелен Нееман няма да има и никога вече няма да ти се отвори такава възможност и такъв чудесен шанс, какъвто ти

се отвори днес и сега! Днес и сега, Гиезийе! Днес и сега е времето да си вземеш користите! Утре ще е късно!”

Гледайки на пълните торби със сребро и всякакви користи, и на везаните дрехи, нагънати и сложени върху гърбовете на мъските, Гиезий никак не издържа на съблазънта и нашепването на Моав. Напротив – очите му потъмняха и той шепнешком си рече:

“Ето, господарят ми се посвени, та не взе от ръката на тоя сириец Нееман това, което донесе; но в името на живия Господ, аз ще се завтека подир него и ще взема нещо от него...”²¹

В този миг Господ с гневен Глас заповяда на Моав да прекрати видението си. А след това се обърна към мен и с голяма скръб в Гласа Си ми каза:

“Днес мнозина ще напуснат Човешкия Син и ще се откажат да пострада за Него, за да бъдат велики в Небесното Царство! И главната причина на тяхната съблазън ще бъде именно девизът “днес и сега”. Защото те ще виждат как “днес и сега” един фалшив Исус раздава наляво и надясно подаръци като дядо Коледа, само и само да се поклониш на мерзостите му. “Днес и сега” те ще видят как проповедниците от хълма Гевал ще оберат лаврите на всичкото плътско и пръстно християнство, докато те са се скитали гонени и незачетени, похулени и неприютени. И тогава в сърцата им ще се появи болезнена съблазън, та да се съблазнят в Мене, понеже не съм им дал, както светът дава. Но не казах ли Аз в Евангелието:

“Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз не ви давам както светът дава. Да се не смуцава сърцето ви, нито да се бои...”²²

“Днес и сега” мнозина ще забравят писаното от Апостола Ми Павел, понеже на мода са излезли нови апостоли. И никой няма да си спомни, че Моят слуга писа именно против девиза на червея Моав. Спомнете си тук думите му:

“Това само казвам, братя, че останалото време е кратко; затова и тия, които имат жени, нека бъдат, като че нямат; и които плачат, като че не плачат; които се радват, като че не се радват; които

²¹ (4 Царе 5:20)

²² (Йоан 14:27)

купуват, като че нищо не притежават; и които си служат със света, като че не са предадени на него; защото сегашното състояние на тоя свят преминава..."²³

Но кой ще помни думите на Павел, когато вече купуват, за да притежават, и си служат със света, но като напълно предадени на него? Кой ще иска да избяга от "днес и сега", за да помисли за сетнината си? Кой, най-вече, ще си спомни, че пророк Елисей съвършено справедливо запита осквернения Гиезий:

"Време ли е да приемеш пари и да приемеш дрехи, маслини и лозя, овци и говеда, слуги и слугини?"²⁴

И ако всеки разумен би отговорил с "не" на Елисея, то кой нечестив би имал дързостта да Ми рече пред Моето Съдилище:

"Да, Господи! Време беше да приемем дрехи и пари, маслини и лозя, овци и говеда, слуги и слугини! Понеже такава бе доктрината от хълма Гевал, каквато ни я представиха нашите проповедници! Доктрината да си вземем всичко – днес и сега!"

Ето, предупреждавам ви, че червеят Моав помрачава всички очи, до които се докосне. И ако Светлината във вас е станала тъмнина, то колко ли голяма ще е тъмнината на червея, който ви е обладал? Колко ли голяма ще е станала заблудата, когато всички ръкопляскаат на проповедниците от хълма Гевал, а и през ум не им минава, че това не е Моят Дух, не е Моето Слово, не е Моят Завет и не са Моите обещания?

Днес и сега Моав ще обогати мнозина, но преди това ще поиска в замяна очите им, тъй щото никога вече да не могат да Ме видят, нито да познаят ориентириите на Вечното Спасение.

Как ще си върнете погледа, слепци от хълма Гевал? Как ще си върнете Господа, отстъпници от Името Му? Вие се радвате и танцувате, крещите и тържествувате, понеже имате всичко – днес и сега! Но как ще избегнете от осъждането в пъкъла – утре и отпосле? Защото дяволското "днес" е преходно "днес" и дяволското "сега" бързо преминава! Казвам ви тогава, слепци от хълма Гевал:

²³ (1 Коринтяни 7:29-31)

²⁴ (4 Царе 5:26)

Наказанието на Содомските жители ще ви се стори утеха и присъдата над Гомор – желателно място! Защото древните с червея Моав оскверняваха плътта и телата си, а последните на хълма Гевал оскверниха Моята Вяра, Моята Надежда, и Моята Любов. И на такива огненият пъкъл е съвсем справедлива отплата.

Отплатата за "днес и сега"!"

8. ВИДЕНИЕТО С АМАЛИК - ЧЕРВЕЯТ НА ГРАБИТЕЛСТВОТО И КОРИСТОЛЮБИЕТО

Братко мой! Верни ми приятелю!

Не зная дали ще повярваш на долните разсъждения, които сега ще напиша, но аз съм длъжен пред Господа да ги изявя в тази книга. Защото времето, в което всички днес живеем, е белязано от един най-уродлив и най-проклет печат на Сатана.

Печатът на търговията с човешки съвести!

Изобщо – съвестта на човека става стока, която той е готов да размени за светски престиж, светско благоденствие, кариера, благополучие, и най-вече – висок социален статус, който да го държи далеч от сивата маса на всичките безимотни и сиромаси. Гледайки по плът, ти няма да откриеш този пазар на дявола. Той е невидим. И както е невидим пазарът, така остава невидим и купувачът на човешката съвест. Но било, че купувачът остава невидим, тези, които са му продали съвестите си, стават твърде видими. Видими с безсрамието си! Видими с всичката си безскрупулност! Видими – за да бъдат съблазняващата реклама на дявола, която да подтикне и други човеци да му продадат съвестите си. Изобщо – нещата стигат дотам, щото много човеци си задават въпроса:

“За какво ми трябва съвест, след като в пирамидата на човешкото благоденствие и благополучие се издигат и задържат само човеците без съвест? Не става ли тази моя съвест само една допълнителна пречка, за да живея спокойно в този свят?”

Всъщност, братко мой, в живота на абсолютно всеки човек рано или късно се появява лукавият дявол с още по-лукавото си предложение:

“Всичко това ще ти дам, ако паднеш да ми се поклониш...”²⁵

И ако в мига на това предложение човекът не се е изпълнил с Вярата на Исус, то “всичко това” на дявола (сложи тук благословения, користи, благоденствие, кариера, финанси) става с много по-силни аргументи, отколкото личната му съвест. И човекът, коленичил пред дявола, му дава

²⁵ (Матей 4:9)

едничката искра в сърцето си, за да получи отпосле всичките сатанински поощрения, понеже вече е станал част от рода на проклетите, които светът вижда като най-преуспели и най-благословени.

Разбираш ли сега за каква гнусна търговия ти говоря тук? Разбираш ли за кой дяволски хълм те предупреждава тази пророческа книга? Може би ще кажеш:

“Да, братко мой! Разбирам, че ми говориш за хълма Гевал, където дяволът възнаграждава всичките си поклонници!”

Разбира се, че ти говоря за хълма Гевал! Но към многото червеи, които Господният Меч освети и прониза на този хълм, сега ще бъде прибавен още един. Червеят Амалик! Духът на дявола, който е силен да завлича човешките сърца с грабителство и користолюбие. Духът на дявола, който е силен да осквернява човешката съвест и прави това по-успешно от всички преди него.

Но аз нека започна с това, че десет години Господ Исус ми дава да участвам в битката с Амалик. Десет години неуморно писах и проповядвах против духа на користолюбието и грабителството. Направих това с едничката Сила, дадена ми от Господ. Силата да давам даром и да не търся своето си. Силата – да стоя на Неговия Хълм и да издигам в ръцете си Неговото Знаме. Силата – да изповядам, че Господ Исус е Йеова Нисий! Но докато аз държах Знамето, а ръцете ми отмаляваха, търговията на Амалик се увеличаваше непрестанно. Никой от църковните първенци не искаше да види Божия пророк на Хълма Господен, нито да въздаде Богу Слава, че издига безкористни служители. Нито една църква не пожела да се възкачи на мястото, на което ме постави Исус, за да подкрепи ръцете ми, както някога Аарон и Ор подкрепиха ръцете на Моисея. При толкова конференции в долината, при толкова скъпи американски проповедници, при толкова тотална реклама на чуждоземни амаличани, щеше ли да остане време и възможност на църквите, та да разберат и проумеят, че лукавият вече е смесил мръсното си племе с огромното множество от неутвърдени души.

И ето, че Амалик наистина започна да надвива. И не просто да надвива, но да се изявява като бог на мнозина. А там, където противникът надвива, победените просто вдигат ръце и се предават. “Нека у нас да бъде, както е

в Америка!“ – казаха си българските пастири. И един проклет сатанински девиз беше издигнат като знаме върху покривите на всички църкви. Тоя девиз в древното му звучене пророк Исаяя записа така:

“И Господ ми рече: Вземи си една голяма писателска дъска та напиши на нея с обикновени букви - За Махер-шалал-хаш-база; (тоест, тичай на корист, бързай на грабеж) и аз си избрах за верни свидетели свещеника Урия и Захария Еверехиевия син. Прочее, отидох при пророчицата; и тя зачна и роди син. И Господ ми рече: Наречи го Махер-шалал-хаш-баз; (тоест, тичай на корист, бързай на грабеж) Защото преди да се научи детето да вика - Татко мой! и - Майко моя! Богатството на Дамаск и користите на Самария ще се занесат пред асирийския цар...”²⁶

А сега, братко мой, те моля много да внимаваш. Защото когато Всемогъщият е давал това видение на пророка Си, Той ясно му е показал мерзостта и покварата на последното време. Сам виждаш как се ражда дете, което Бог кръщава с думите:

“Тичай на корист, бързай на грабеж!”

Но Бог предупреждава, че преди това дете да се научи да разпознава майка си и баща си, богатството на Дамаск и користите на Самария ще се занесат при Асирийския цар. Всъщност – Бог дава на пророк Исаяя да види какво ще се случи именно с човешката съвест. Защото съвестта е това дете, заченато и родено от пророчицата. И преди тази съвест да осъзнае от Кого е родена, и коя е утробата ѝ, богатствата на Дамаск и користите на Самария ще се занесат при Асирийския цар.

А сега помисли. Кои са богатствата на Дамаск? Или кои са користите на Самария? Не е ли Дамаск столица на Сирия? И не беше ли Нееман именно сириец, който занесе богатствата си при пророк Елисея, за да се отплати за изцелението си? Но ето, че пророк Елисей отказва да получи от богатствата на Дамаск, но затова пък Гиезий ги пожелава... Няма ли в крайна сметка този Гиезий да се озове с богатствата си при Асирийския цар, който е човекът-Антихрист? И ако с богатствата на Дамаск нещата стоят точно така, то не е ли същото и с користите на Самария? Коя е тази

²⁶ (Исаия 8:1-4)

Самария? Не е ли тя преобраз на хуманистично настроените езичници, сиреч на тези, които все още имат жива съвест в сърцата си? Не си ли чувал ти за самаряни и самарянски организации? Но ето, че Бог предупреждава, че и те ще се окажат слаби пред грабителите от хълма Гевал. Тъй щото, било че дадат користи за Бога и за Божието Царство, пак тези користи ще попаднат в ръцете на сатанински грабители и користолюбци.

Разбираш ли това разпечатано пророчество, братко мой? Разбираш ли, че човешката съвест наистина е станала разменна монета за благополучие пред змея, звяра и лъжепророка?

И ето затова Бог е нарекъл тази подкупна съвест **“Махер-шалал-хаш-база”**, тоест, **“тичай на корист, бързай на грабеж”**. И аз нямаше да ти говоря с такова помазание и вдъхновение за всичко това, ако Святият Дух на Господа не изпълваше всичките ми помисли.

А сега нека отново да се върна при хълма Гевал. Защото там очите ми отново виждаха върволиците, които се възкачваха пред дявола, за да станат част от тялото на Гиезий. И ето, че Исус протегна ръка към шестата от върволиците, като ми казваше:

“Погледни към върволицата на червея Амалик! И като ги гледаш, забележи какво носят в ръцете си и с каква бързина се възкачват на хълма Гевал...”

С възлнение погледнах към шестата върволица, когато забелязах, че това беше най-бързата от всичките върволици от сатанински поклонници. За разлика от другите, те препускаха по стръмнината на хълма, тичайки с всичка сила. И със самото си тичане, те носеха знамена в ръцете си, а на всяко знаме личеше надписът:

“Да тичаме на корист, да бързаме на грабеж!”

Самото тичане на поклонниците приключваше в краката на Гиезиевото тяло. И при влизането на който и да е от поклонниците в краката, ставаше така, че съграждането му ставаше с дъжд от овации, сред шум от сребърници и неспирни възгласи и ръкопляскания. Всичко това ме накара да извърна главата си и да попитам моя Господ:

“О, Исусе! Не виждам ли именно това, за което Отец е предупредил пророк Исая? Не получават ли тези поклонници именно богатствата на

Дамаск и користите на Самария! И не е ли съвестта на всеки от тях "махер-шалал-хаш-база"? Понеже виждам, че такъв е надписът на знамената, които те развяват?"

В отговор Господ ми проговори, като казваше:

"Когато съм казал чрез теб на Църквата Ми, че Гиезий е последното духовно тяло на човекът-Антихрист, то Аз ясно и точно съм знаел какво казвам. Да, слуго Господен! Точно така е! Всеки от тези поклонници е продал съвестта си на червея Амалик, за да стане част от тялото на Антихриста. Всеки от тях е тичал на корист и е бързал на грабеж, за да се изпълни всяка дума от Божиите уста.

Но Аз сега непременно ще простра Меча Си против червея Амалик. И като му заповядам да излезе отсред нозете на Гиезий, ще го направя явен за всичките Божи чедра. Затова ти гледай и запиши всичко на книга..."

След последните Си думи Господ се приближи до краката на Гиезиевото тяло. И като простря Меча Си против тях, извика със страшен Глас:

"Излез отсред владенията си, червею Амалик! Излез, скубачо на нечисти съвести! И нека с тебе заедно излезе и слугата ти Ахан, когото си направил да бъде мерзост в сърцата на човеците!"

В отговор на Гласа Господен, краката на Гиезий затрепериха от конвулсии, като започнаха да се кривят и подскочат от спазми. Но Амалик и слугата му Ахан все така не излизаха. Това накара Исус да натисне с остроото на Меча Си единият от глезените на краката и отново да извика:

"Докога няма да се покоряваш на Гласа Ми? И докога ще се криеш сред поклонниците си? На тебе повелявам, червею Амаличе! Излез с Ахан от краката на Гиезий, да не би да ги посека, та да окуцееш довека!"

Този път Гласът на Господ разтърси хълма Гевал, а острието на Меча Му вече разкъсваше глезена, против който беше насочено. И ето, че Амалик и Ахан мигновено излязоха от краката на Гиезий. И ако Амалик изглеждаше като господар в силата си, то Ахан беше уродливо животно със свинска глава и кучешки крака. И ето, че Амалик побърза да покрие с черната си мантия Ахан, като казваше с треперещ глас на Исус:

“О, Небесни Господарю! Дано би изтеглил Меча Си отсред владенията ми! Понеже тук няма нито един от Твоите, за които да ревнуваш или които да любиш! Всички тук са ми продали съвестите си и вече са направили избора си! И Ти, Всевишни, по каква причина смущаваш делото ми? Не са ли Твоите на Твоя Хълм Гаризин, както и нашите на нашия хълм Гевал?”

В отговор Господ издърпа Меча Си отсред наранения глезен. А след това с още по-страшен Глас казваше на червея Амалик:

“Яви на пророка Ми как поквари съвестта на древния Гиезий, та толкова успешно да покваряваш последните му потомци! Яви още в какво е силен твоят урод Ахан, когото тъй ревниво покриваш с мантията си!”

Думите на Господ накараха Амалик да изкриви физиономията си от неописуем ужас. Но при вида на кървящия глезен, той вдигна ръцете си към сърцето си, тъй щото отсред него излезе видение. И ето, че в това видение аз отново виждах как сириецът Нееман предлагаше на пророк Елисей да даде от користите си на Гиезий. А тогава отсред самите користи изскочиха два духа. Първият – червеят Амалик – побърза да скочи в съвестта на Гиезия, а вторият – уродът Ахан – се шмугна в краката му. И ето, че Амалик започна да гризе съвестта на Гиезий и да цвъка върху нея от собствената си гнилота. А уродът Ахан, ухапал със свинската си зурла краката му, се опитваше да го дърпа към мъските на Нееман. Това накара Гиезий да погледне към пророк Елисей, който беше навел главата си и никак не искаше да гледа на Неемановите користи. И ето, че Гиезий си рече:

“Господарят ми има свян и не иска да взима от користите на Нееман. А какво правя аз?”

Точно в този момент червеят Амалик стисна силно съвестта на Гиезия, като му казваше:

“Правиш това, което трябва да направиш. И защо гледаш на свенливия си господар, а не искаш да погледнеш, че Нееман от все сърце ти дава даровете си! О, нещастен Гиезийе! Докога в сърцето ти ще има скрупули относно толкова естествена и човешка нужда? Кога Елисей ти даде торби със сребро и везани дрехи? Или кога той е бил благословен от Бога, както

днес Той благославя теб? Не видя ли Господ, че ти си по-достоеен от Елисея, та обърна устата на Нееман към тебе?”

“Но господарят ми се посвени!” – опита се да реагира Гиезий. А тогава Амалик още по-здравно заглуши с гнилотата си гласа на съвестта му, като му казваше:

“В тази работа с получаването на користи свян няма и срам няма! Или ще ги вземеш, за да бъдеш благословен – или ще продължиш да ядеш глогове и дренки, като служиш на човек, който е изгубил способността си да приема добро от добрите. Избирай Гиезийе! Користите на Нееман, които не познаваш, или мизерията, която не те е научила на нищо добро...”

Докато червеят Амалик продължаваше да осквернява съвестта на Гиезий, уродът Ахан дърпаше зверски краката му, тъй щото в един момент Гиезий не издържа. И като погледна към отдалечаващия се сириец Нееман, рече си шепнешком:

“Ето, господарят ми се посвени, та не взе от ръката на тоя сириец Нееман това, което донесе; но в името на живия Господ, аз ще се завтека подир него и ще взема нещо от него...”²⁷

Така, дал волята си на Амалик и на урода Ахан в краката си, Гиезий се затича с всичка сила подир Нееман и слугите му...

В този миг Господ с гневен Глас заповяда на Амалик да прекрати видението си. А след това, като се обърна към мен, започна да ми говори, като казваше:

“Слуго Мой! Червеят Амалик е мерзостният дух на Сатана, който вдига ръка против Божия Престол в човешките сърца! И уродът Ахан е животинската природа на Злото, която кара нозете да тичат на корист и да бързат на грабеж! Днес светът е напълнен с амаличани и все повече хора стават като кучета, които се връщат на стария си бълвоч или като свине, които отново отиват да се валят в тинята. Затова казвам на всички Мои, които имат сърца да Ме послушат:

Бягайте далеч от грабителството и користолюбие! Извърнете главите си, когато видите човеци, които без срам и без свян тичат

²⁷ (4 Царе 5:20)

на корист и бързат на грабеж! Защото непременно всичкото богатство на стария езически свят, (който е Дамаск) ще се донесе на този хълм Гевал. И с тези богатства Сатана ще купи много съвести и ще помрачи много сърца!

Къде ще бъдеш ти, Невясто Моя? Не знаеш ли, не помниш ли, не разбираш ли, че Аз съм влюбен в твоя свян, в твоята скромност и в твоята невинност? Да търпиш ли тогава човеци без свян край себе си? Да търпиш ли грабители без срам и користолюбци без съвест? Да се радваш ли на дяволски знамена, чийто надпис е "Тичай на корист, бързай на грабеж" или да потърсиш слугите Ми, въздигнали сърцата си при Олтара на Йеова Нисий? Да стъпчеш ли Примера на Човешкия Син, за да пълниш пазвата си с користите на всяка измама и с печалбите на всяко нечестие?

Ето, казвам на всички ви, че най-съдбоносната от всичките духовни битки на този свят е битката против Амалик! Битката на Йеова Нисий против Махер-шалал-хаш база! Битката на Святия Пример и чистата съвест с гнусния пример и нечистите съвести!

Който победи с Моя Пример и с чистата си съвест, то той ще бъде покрит с Моето Знаме! С воал на свян, и с висон на невинност! Който изгуби чистата си съвест и Моя Пример, то такъв ще отиде във владенията на Амалик! За да бъде с червей в сърцето си и с урод в душата си! С червея Амалик и с урода Ахан!

А такъв наистина остава най-проклет сред проклетите и отречен от Божието Свято присъствие довека! Аз, Йеова Нисий, Знамето на Отца, пророкувах тези думи с устата Си!"

9. ВИДЕНИЕТО С МОЛОХ - ЧЕРВЕЯТ НА ИЗМАМАТА И ОМРАЗАТА КЪМ БОГА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Няма да скрия от теб, че в слугуването ми към Исус аз съм имал много щастливи, но и много скръбни периоди. И ако щастливите са били тогава, когато Исус ме е въздигал в Небесния Ерусалим, сред тържеството и радостта на Сионовите чеда, то скръбните периоди са идвали тогава, когато е трябвало да покажа във видения всичкото зло, което дяволът е сторил против Църквата на Господ и против всичката Святост и Благодат на Бога.

Днес, при приключването на тази пророческа книга и преди последното видение в нея, аз споделям с теб, че сърцето ми вече е станало една кървава рана от забити тръни и от яростни сатанински отмъщения. Кога ще оздравее тази рана в сърцето ми аз не се наемам да кажа. Понеже знаей, че с тези последни видения съм си спечелил постоянното гонение на дявола и абсолютната омраза от всичките му слуги. Но сега искам да знаеш, че Божият план и Божието дело на тази земя не могат да пропаднат. Видимо нещата могат да се срутват и ситуацията да напомня за превес на запустителя и за тържество на всичките му мерзости. Но това е само видимата страна на нещата. Колкото до невидимата, то по тази земя всякога ще има пръснати диаманти и бисери, които дяволът няма да може да счупи, нито дори да остави драскотина по тях. И ето за тези диаманти и бисери бяха предназначени всички видения в тази пророческа книга. За да знаеш, че дяволът и червеите му са духовни нищожества, които треперят пред Меча Господен и могат да бъдат силни само в пръстта.

А сега искам да знаеш, че самата мерзост на дяволското запустение е като демонична преса. И в двата края на пресата Сатана е поставил най-силните си демони. Тези, на които човешките сърца не могат да устоят, ако нямат присъствието на Святия Дух. То е като да си представиш едно менгеме, в чиито железни челюсти е хванат целия свят. Сатана стои отстрани на менгемето и върти лоста за затягането на челюстите, тъй щото

налягането в света става все по-страшно. И ако едната челюст на лукавия беше първият му червей Едом, който разгледах в началото на пророческите видения, то последната му челюст ще е другият му дух, силен колкото Едом и ужасен, колкото него. И това е духът Молох. Духът на сатанинския огън. Духът на измамата и омразата към Бога, с който дяволът победи древния Гиезий и триумфира над потомците му в последното време.

Какво да ти кажа за червея Молох, братко мой?

Истината е, че Божиите чеда получиха пророчески видения за него преди няколко години. Тогава, воден от Благодатта на Исус, аз видях Молох като главен участник в пет демонични церемонии. Церемонии, в които той прегаряше с огъня си сърцата на хората. Днес този огън не просто гори, но пламенно пращи във всичките тщеславни църкви, прегърнали любовта към света и всичко, що е в света. Тъй щото в такива църкви, станали свърталища на мерзостта, ти няма да чуеш нито една Свята Божия дума, вдъхновена от Святия Божий Дух, но много светски и гнусни думи, вдъхновени от всичките червеи на дяволското запустение.

Няма да чуеш за "даване", но непременно ще чуеш за "бизнес". Няма да чуеш за "жертва", но непременно ще чуеш за "интерес". Няма да чуеш за "мъдрост", "видение" или "откровение", но непременно ще чуеш за "теология", "есхатология" и "херменевтика". Няма да чуеш за "събор на първородните", но непременно ще чуеш за "конференция". Няма да чуеш за "общение", но непременно ще чуеш за "семинар". Няма да чуеш за "Божия Благодат", но непременно ще чуеш за "диспенсация". Няма да чуеш за "блаженства" и "съкровища на небесата", но непременно ще чуеш за "конкорданси" и "доктрини". И най-вече:

Няма никога да чуеш Гласът на Възлюбения, но непременно ще бъдеш залят от всичката демонична гнилоота на хълма Гевал!

Кой беше духът който научи пастирите да лъжат овците си, а овците да ги лъжат, че им вярват? Кой беше духът на това неспирно предъвкване на гнусни и проклети светски думи, които Бог не е подпечатвал с Духа Си, нито е свидетелствал за тях на която и да е страница от Свещеното Си Писание? Кой беше духът, който изгони от църквите Небесния Език на Любовта, та да докара всичките думи на грешния и непокаян свят, който

препуска към собствената си погибел? Кой беше духът на тази проклета сатанинска измама, която направи платените наемници като змии по амвоните, а всичките им слушатели – като дрогирани и омаяни безумци?

Истината е, че това беше червеят Молох! Началникът на сатанинския огън, който прегаря сърцата и прави пръстните човеци като тухли за последната Вавилонска кула!

Сега разбираш ли братко мой откъде у дявола има толкова много оптимизъм за явлението на сина му? Та нали какъвто е пръстният – такива са и пръстните? А такива пръстни, които не искат да забравят за стария свят, за да се посветят на Исус, с лопата да ги ринеш...

Но аз сега нека отново да те върна към видението с хълма Гевал. Защото за сетен път Господ вдигна ръката Си и посочи към километричните върволици, като ми казваше:

“Гледай Стефане! Виж и последната седма върволица от поклонници на дявола. И като я забележиш от съвсем близо – кажи Ми какво ще видиш...”

След тези Свои думи Исус ме приближи до върволицата. А тогава забелязах, че това беше върволица от огнени човеци. Понеже огънят на тези гореше както в сърцата им, така и в устните им. И този огън, като ги разпалваше непрестанно, караше ги да се възкачват на хълма и да търсят устните на Гиезий, за да влязат в тях. Това ме накара да извърна главата си към Исус и да Му кажа:

“О, Господи мой! Виждам огнени поклонници на дявола. И огънят на тези гори не само в сърцата им, но и в устните им...”

“А за какво служи един огън? Не затова ли – за да подпалваш с него?”

“Точно така е, Спасителю мой!”

“А когато Аз дойдох на земята, то какви думи казах на всички ви? Не ви ли казах точно тези Мои думи, свързани с Огъня:

“Огън дойдох да хвърля на земята; и какво повече да искам, ако се е вече запалил?” ²⁸

Какъв беше Моят Огън, слуго Господен?”

²⁸ (Лука 12:49)

“О, Исусе! Ти ни донесе Огъня от Светилището на Отца! Ти ни даде Небесния Език на Любовта Си. Тъй щото който говори всичките пламенни думи на Твоята Любов – да не отпадне от Тебе до века, но да пребъдва в Любовта на Отца, Сина и Святия Дух...”

“А какво стори Сатана, за да спре Небесния Език на Любовта? Не подпали ли той човеците със собствения си огън в Сенаарската земя? И нямаше ли дух, определен от дявола, който да разпалва огъня му в човеците?”

“О, Господи мой! Сатана разпали плътските страсти на човеците! И неговият огън ги направи да се стремят всячески към всичките му думи на смърт, та дано биха забравили Твоите думи на Живот! Така човеците станаха зли, измамни и лъжливи. Неспособни да вършат добро и да любят с Твоята Любов, но силни да вършат зло и да мразят Бога и Отца...”

“Разбираш ли тогава защо духът на Молох е последният в утвърждаването на мерзостта, която докарва запустение?”

“Да, Господи мой! Разбирам това. Защото ако всички други червеи преди Молох са скулптори на зверовия образ, които моделират плътския човек, та да придобие лика на Антихрист, то с последния си дух Сатана вече ги запечатва като антихристи на хълма Гевал. То е същото, както при една безформена глина. Грънчарят я взима и ѝ придава формата, която иска. А когато бъде удовлетворен от формата ѝ, той я изпича в огъня, за да остане завинаги такава и никога да не претърпи обратна промяна...”

“Нека тогава твоят Господ да извлече Молох от устните на Гиезия. За да видят всички Божии чеда къде се крие силата му...”

След тези Свои думи Господ се приближи до устните на Гиезия. И като простря против тях Меча Си, извика с пламенен Глас против червея Молох, казвайки:

“Червею Молох! Усърден грънчарю на дявола! Излез изсред устните на Гиезия и стани явен пред Мене!”

Докато Исус говореше, Огънят от Собствените Му устни опърли устните на Гиезия, тъй щото те се свиха от болка. Но червеят Молох се бавеше и не излизаше. Това накара Господ да притисне с Меча Си устните

на Гиезия и отново да извика, с още по-голяма ревност и с още по-буен Огън в Гласа Си:

“Още ли не излизаш, червею на дяволския огън? Още ли се бавиш, изчадие на ада? На тебе повелявам: Излез съвсем скоро, инак ще разбереш кой Огън е по-силен – твоят или Моят...”

В следващия миг от самото острие на Меча Господен избухнаха огнени пламъци, които изпърлиха устните на Гиезия и вече ги подпалваха. А тогава Молох отвори устните и изскочи отсред тях, като бързаше да покрие с мантията си главата си. А след това с треперещ глас да изреве, казвайки:

“Ах, Небесен Господарю! Нима мога да дръзна и да заста на против Огъня Ти? Нима мога да забравя, че Ти Си Единородният на Йеова, Който е Огън пояждащ? Благоволи да прибереш Меча Си, Всевишни! Благоволи да спреш Огъня Си върху това тяло на тъмния ми господар! Защото то няма любов към Тебе, та да го посещаваш с Твоя Огън! То не обича Завета Ти, нито думите Ти, нито Примера Ти! Защо Си дошъл на хълма Гевал да ме мъчиш, когато имаш Своят Свят Хълм на който събираш Своите Си?”

В отговор на думите му, Исус повдигна с острието на Меча Си черната му мантия и с твърде властен и суров Глас му заповяда, казвайки:

“Яви сега на пророка Ми как успя да изпечеш древния Гиезий в огъня си, та толкова успешно да изпичаш последните му потомци!”

Гледащ на пламналото острие на Меча Господен пред собственото си лице, Молох просто докосна с ръце гърдите си, тъй щото пред него се разкри видение. И този път видението твърде много се различаваше от предишните. Защото виждах самият Гиезий, тласкан от шест червея и един урод, да тича подир Нееман. А когато започна да го приближава, шестте червея в сърцето му и уродът Ахан в краката му вкупом завикаха, като казваха:

“Сатано, Сатано! Княже наш! Изпрати своя Молох, за да запечата придобивката ти! Ние вече го развратихме и нека Молох да довърши работата!”

В този миг във видението земята се отвори и огън от нея се издигна нагоре. А от самия огън се показа червеят Молох. Така той се приближи до останалите шест, като им казваше:

“Гледайте акцията ми и хвалете нашия княз на мрака...”

Ето, че червеят Молох застана на устните на Гиезия. И като го целуна със собствените си горящи устни, рече му:

“Гиезийе, Гиезийе! Какво ще речеш на сириеця Нееман, за да си вземеш користите? Нима ще му кажеш думите, които преди малко си прошепна? Нима ще споделиш с него, че господарят ти Елисей се е посвенил и затова е отказал користите му? Та ще те послуша ли Нееман тогава? И ще ти даде ли това, което искаше първом да даде на Елисея?”

“Не, Нееман няма да ме послуша!” – отговори с безпокойство Гиезий. Но тогава червеят Молох за втори път целуна устните на Гиезий, като му казваше:

“Ами излъжи го тогава! И като отвориш устните си, речи му, че двама от учениците на Елисея са дошли при него от хълмистата земя. Така непременно останалата у Нееман почит към пророка ще подейства у него и той ще ти даде користите, които Елисей отказа да приеме!”

Без каквато и да било вътрешна опозиция, Гиезий се приближи до сириеця Нееман. А той, възрадвайки че го вижда отново, скочи от колесницата си и учуден го запита:

“Добре ли е с всички ви?” ²⁹

А Гиезий бързо му отвърна:

“Добре...” ³⁰

А след това добави с всичкия огън в устните си:

“Господарят ми ме прати да река: Ето тъкмо сега дойдоха у мене от хълмистата земя на Ефрема двама младежи от пророческите ученици; дай им, моля, един талант сребро и премени дрехи...” ³¹

Възрадвайки, че може да окаже почит на Божия пророк Елисея, нищо неподозиращият Нееман, протегна ръцете си към богатствата си, като му рече:

“Благоволи да вземеш два таланта...” ³²

И като му прибави и два чифта везани дрехи, заповяда на двама от слугите си да му прислужват, докато ги отнесе при Елисея. И ето, че

²⁹ (4 Царе 5:21)

³⁰ (4 Царе 5:22)

³¹ (4 Царе 5:22)

³² (4 Царе 5:23)

Гиезий си тръгна с користите на Нееман. Но тогава духът на Молох за трети път целуна устните му със собствените си огнени устни, като му казваше:

“Справи се отлично. Но сега разкарай слугите на Нееман, а користите скрий от Елисей, та да не ги види, нито да узнае за тях. А в удобния случай ги вземи и побързай да побегнеш от лицето му...”

Послушал огненото нашепване на червея, Гиезий освободи слугите си при къщата на Божия пророк. И като побърза да скрие торбите със среброто и самите катове с везани дрехи, влезе при Елисея. Но ето, че слугата на Бога и Отца, го погледна с остър и изпитващ поглед, като го попита:

“От где идеш, Гиезийе?”

А Гиезий, напълно завладян от огъня на Молох, му отговори, казвайки:

“Слугата ти не е ходил никъде...” ³³

В този миг лицето на Божия пророк стана навъсено. И той, като се изправи от мястото си, рече на Гиезия:

“Не отиде ли сърцето ми с тебе, когато се върна човекът от колесницата си за да те посрещне? Време ли е да приемеш пари и да приемеш дрехи, маслини и лозя, овци и говеда, слуги и слугини?” ³⁴

А в следващия миг гласът на пророка стана гневен. И той, като посочи седмината червея, които го обладаха, прокле го с думите:

“Затова, Неемановата проказа ще се залепи за тебе и за рода ти до века...” ³⁵

Докато пророк Елисей изговаряше думите си, лицето на Гиезий се сбръчка и побеля, тъй щото всяка руменина изчезна от образа му. И една проказа започна да расте по лицето му, по шията му, по ръцете му и по нозете му. Тъй щото сълзящи язви покриха цялото му същество, а той – вдигнал ръце поради ужаса си, излезе от присъствието на пророка...

В този миг Господ заповяда на духът на Молох да прекрати видението си. И тогава, като се обърна към мен, ми проговори, казвайки:

³³ (4 Царе 5:25)

³⁴ (4 Царе 5:26)

³⁵ (4 Царе 5:27)

“Иди и кажи на всичките Ми братя и сестри, че днес чрез тебе Аз разпечатах белезите на мерзостта, която докарва запустение. Мерзост, дължаща се на седем червея на сатанинското лукавство. Мерзост, с която дяволът подготвя света за явлението на човека-Антихрист. И на всички, които не пожелаят да се освободят от тези червеи, но останат под властта и гнилотата им, Аз ще проговоря с устата на пророка Си Елисей:

“Не отиде ли Божият Пророчески Дух подир вас, когато всички вие потърсихте користите на света и богатствата на хълма Гевал?

Защо решихте, че вършите делата си в тайно, когато нищо не остава тайно пред Оня, Който ви наблюдава? Защо решихте, че можете да измамите Господ, когато в пълна степен сте измамили само себе си? Време ли беше да приемате пари, и да приемате дрехи, да приемате маслини и лозя, овци и говеда, слуги и слугини, когато зад всички тях пълзяха червеите на Сатана? Време ли беше да мислите за долното, та да бъдете обладани от долния, когато трябваше да мислите за горното и да наследите обещанията на Горния? Затова Неемановата проказа ще се залепи за вас, както се залепи за древния Гиезий! И вие ще бъдете проклети пред Бога, пред Небето и пред всяко Небесно създание довека!

Защото презряхте свидетелството на пророка Ми! Защото се смяхте на свенливостта на сърцето му и на нежеланието му да потърси користите на дявола! Защото забравихте, че Моето Свято Слово отдавна е заявило против вашите мерзости!

“Развратените в сърце са мерзост Господу!”³⁶

Ето така говори Моята притча! А кои други да са развратени освен тези, които пуснаха Едом и Мамон в сърцата си?

“Жертвата на нечестивите е мерзост Господу!”³⁷

Ето така говори Моята притча! А кои други да са нечестиви, освен тези, които пуснаха Корей и Езавел в сърцата си, като пожертваха едничката капчица Кръв на моето Спасение?

³⁶ (Притчи 11:20)

³⁷ (Притчи 15:8)

“Лошите замисли са мерзост Господу!”³⁸

Ето така говори Моята притча! А кои други да имаха лоши замисли, ако не тези, които пуснаха Моав и Амалик в сърцата си, като родиха всички черни мисли на мерзостта, която ги направи да запустеят?

“Лъжливите устни са мерзост Господу!”³⁹

Ето така говори Моята притча! А кои други да имаха лъжливи устни, ако не тези, които пуснаха огъня на Молох в сърцата си, тъй щото той стана и огън на езика им?

Ето, Аз вече съм заявил всичките Си съдби против нечестивите! И ако някой люби Мене, та да се покорява на Моя Дух и на Моето Слово, то такъв нека Ме потърси при водите на Йордан, както Ме потърси и намери Нееман! Защото със седем вълни на Освещението ще го очистя и подготвя да стои пред лицето Ми довека!

Но ако друг мрази Примера Ми, Словото Ми, Духа Ми и пророка Ми, то такъв нека не мръдне от мястото си на хълма Гевал! Защото седем по-зли духове са влезли в него и седем червея са родили в него най-страшната от всичките мерзости на земята – мерзостта, която докарва запустение!

Аз, Господ на Хълма Гаризин дадох тези видения на пророка Си! Аз ги изговорих! Аз ги изрекох!”

³⁸ (Притчи 15:26)

³⁹ (Притчи 12:22)